

τά των. Ἀλλ' ἡ διὰ χρημάτων τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου κατ' ἀπαίτησιν τῶν ναυτικῶν κοινοτήτων σύστασις ναυτικῆς τραπέζης, δανειζούσης ἐπὶ τόκῳ εὐθηνότατ' ὡς, κατὰ τί δύναιται νὰ βλάβῃ τὴν Ἑλλάδα; Καὶ ἐν τούτοις οὐκ ὀλίγοι ἐπνιζαν τὸν πρωθυπουργόν, λέγοντες· «Ἐμπόδισον τὴν σύστασιν τῆς ναυτικῆς τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τραπέζης, διότι μεγάλη ἡ ἐξ αὐτῆς βλάβη τοῦ τόπου!»

Πρὸ μηνῶν ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία ἀπῆλθετο ὡς πρόβλεπτον ἐπὶ σφαγὴν, ἡ ἐθνικὴ τραπέζα ἐξεδιάζετο, ἀντὶ νομίσματος ἐνομοθετεῖτο χάρτης, χωρὶς δὲ χρημάτων, χωρὶς ὀπλῶν, χωρὶς ἐφοδίων, χωρὶς ἀνδρῶν, χωρὶς συμμάχων ἐκηρύσσεται πόλεμος, καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπογραψάντων τὰς περὶ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἀναφορὰς ἤνοιξε τὸ στόμα του, καίτοι ἐνεχόμενος, πολλοὶ δὲ καὶ ἐκερδοσκοποῦν. Τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον χάριτι θεῆς εὐδοκίμει καὶ χωρὶς ἀντιλογίας ἀκμάζει, καὶ ἰδοὺ οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐσκανδαλίσθησαν!

Ὅ,τι κακὸν ἐκ τῆς κακίας ἢ τῆς μωρίας αὐτῶν ἂν ἐπέλθῃ, ἃς πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. Οἱ διοικοῦντες τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον κατὰ πρόσωπον πάντων ἀπονίπτονται τὰς χεῖρας, διότι οὐ μόνον ὑπὲρ αὐτοῦ πᾶν δυνατόν ἐπραξαν, ἀλλὰ καὶ πᾶν καλὸν καὶ πᾶν συμφέρον μετὰ παρόρησίας εἶπον.

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ διδάσκωσιν ἄλλους, δὲν ἦτο κάλλιον νὰ διδάξωσιν ἑαυτοὺς οἱ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικοῦντες; Συνέλαβον τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου αὐτοῦ· κατώρθωσαν τὸ διανόημα νὰ λάβῃ νόμου ἰσχύν· ὁ νόμος τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῶν δὲν ἔμεινε γράμμα νεκρὸν, ἀλλὰ τὸ ταμεῖον ἐπληρώθη χρημάτων· ἐπολλαπλασιάσαν τὸ καταβληθὲν τάλαντον· οὐδ' ἑαυτοὺς, οὐδὲ οἰκεῖον ἢ φίλον ὠφέλησαν· ἔκοψαν νόμισμα γλαφυρώτερον τοῦ δημοσίου εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐθνικῶν ναυτικῶν θριάμβων· κατέβαλον τὰς πρώτας βάσεις ναυτικοῦ μυσείου· χαράττουσιν ἐπὶ χαλκοῦ τῆς Μεσογείου τὸν ναυτικὸν πῖνακα· ἐξεμεταλλεύθησαν τὰς περιστάσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνήθροισαν ἑκτακτὸν χρῆμα πρὸς

οἰκοδομὴν ναυτικοῦ ἱατρείου· ἀπέκτησε δι' αὐτῶν τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον, χωρὶς οὐδ' ὀβολοῦ δαπάνης, πλουσιώτατα οἰκόπεδα ἐν Πειραιεὶ· ἐψώμισαν πολλοὺς ἀξίους ψωμισμού· πάντα δὲ ταῦτα ἐγένοντο δωρεὰν ἐν μέσῳ παντὸς εἶδους δυσχερειῶν, ἀηδιῶν, ὀχληρίας πολλῆς καὶ οὐκ ὀλίγης ραδιουργίας· ἐπὶ τέλους δὲ προσετέθη ἡ συκοφαντία, ἡ ὕbris, ἡ ἀπειλή, αὐτοὶ δὲ μένουσιν ἐν τῇ ἐκλήθησιν. Ἰπάρχει τις αὐτῶν μωρότερος;

Οἱ διάδοχοι αὐτῶν, ἂν μὲν τὴν αὐτὴν ἀκολουθήσωσιν ὁδὸν, τὰ αὐτὰ θέλουσι πάθει, ἂν δὲ ἀλλάξωσι δρόμον, τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἡ ἀπώλεια εἶναι βεβαία· διότι τὸ φιλάνθρωπον αὐτὸ ἱδρυμα, πάρεργον μὲν ἔχει τὸ παρὸν, ἔργον δὲ τὸ μέλλον, καὶ διὰ τοῦτο πᾶς ὁ ἐπιζητῶν τὸ τῆς παρούσης ἡμέρας συμφέρον βέβαιος εἶναι τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἐχθρὸς. Ἠδύναντο δὲ οἱ διοικοῦντες τὸ ταμεῖον αὐτὸ ν' ἀκούσωσι τὴν παραγγελίαν τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν λέγουσαν· «Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας»· ἀλλ' οὔτε περὶ δημιουργίας φίλων οὔτε περὶ παρασκευῆς δυνάμεως ὁ τὰ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου νομοθετήσας διενόεῖτο, κύριον δὲ εἶχε σκοπὸν νὰ ἐτοιμάσῃ ἐπιούσιον ἄρτον τοῖς χρεῖαν ἔχουσι ναυτικοῖς. Προτιμητέα δὲ εἶναι τοῦ ταμείου αὐτοῦ ἡ διάλυσις ἀντὶ τῆς διαστροφῆς τῆς πρώτης τοῦ νομοθέτου προθέσεως· διότι, διαλυομένου μὲν τοῦ ταμείου, πᾶς ὁ καταβαλὼν δύναται νὰ λάβῃ ὅ,τι κατέβαλε, καὶ πολὺ θέλει πλεονάσει χρῆμα· στρεβλομένης δὲ μὲν τῆς διανοίας τοῦ νομοθετήσαντος, μόνοι οἱ ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας φίλους ἑαυτοῖς ποιοῦντες θέλουσιν ὠφεληθῇ πρὸς βλάβην κοινὴν.

Καὶ οἱ μὲν διοικοῦντες τὸ ἐπίφθονον αὐτὸ ταμεῖον ἐπραξαν τὸ καθ' ἑαυτοὺς· ἐν γούνασι δὲ τοῦ Βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς τὸ λοιπὸν κεῖται· διότι τοὺς τῶν κοινῶν προκαθημένους οἱ ἐν ἀνάγκαις νομίμους ἔχουσι κηδεμόνας. Ἀλλὰ καὶ σεῖς ἀνοίξατε τὰ μάτια σας πρὶν ἢ σῆς τὰ ἀνοίξῃ ἡ κοινὴ συμφορά.

Ὁ πρόεδρος

Γ. ΖΩΧΙΟΣ.

»μᾶλλον δὲν δύνامي νά πιστεύσω ὅτι ἄνθρωποι εὐγε-
»νοι ἐπεχείρησαν νά πολεμήσωσι τὸ ἀγαθόν.

»Ἢ ἐνστάσις δὲ εἰς δύο διαιρεῖται κεφάλαια.

»Πρῶτον. Οἱ ἐνστάμενοι δυσχερίζονται, ὅτι ζη-
»μιοῦνται ὑπὸ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀσύλου.

»Δεύτερον. Κακίζουσιν οἱ ἐνστάμενοι ὡς ἀνόητον
»τὴν τοῦ ἀσύλου ἀνίδρυσιν.

»Προκειμένου λόγου περὶ δικαιοῦματος ἰδιοκτησίας,
»ὁ μέγας Φραδερίκος καὶ ὁ γείτων αὐτοῦ μυλωθρὸς εἰ-
»ναι ἴσοι· ἴσως δὲ ὁ μυλωθρὸς ἐν τοιοῦτῳ ζητήματι εἰ-
»ναι καὶ τοῦ βασιλέως ὑπέρτερος. Ἀλλὰ μέχρι τῆς ὥ-
»ρας ταύτης δὲν ἐδόθη τὸ δικαίωμα εἰς τὰς γυναῖκας
»καὶ αὐτόκλητοι νά συμβουλευοῦσι τὴν Κυβέρνησιν τῆς
»πατρίδος των. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον, πρὶν ἢ λάθωμεν
»γυναικείων συμβουλῶν ἀνάγκην, θέλομεν προτιμᾶσαι
»νά δέσωμεν εἰς τὸν τράχηλόν μας λίθον ὀνικὸν καὶ νά
»πέσωμεν εἰς τὴν θάλασσαν. Εἶναι δὲ λυπηρὸν καὶ νά
»τὸ φαντασθῇ τις, ὅτι κατὰ θέλησιν γυναικὸς πρέπει νά
»θεατρισθῶσι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Ἡγεμὼν, διότι
»κατ' αὐτὴν ἀνοήτως ἐπανηγύρισαν τὴν θεμελίωσιν ἐπι-
»χειρήματος ἀνοήτου.

»Δὲν ἐπιχειρῶ ν' ἀνασκευάσω τὰ κατὰ τοῦ ἀσύλου ἐν
»τῇ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐνστάσει εἰρη-
»μένα, διότι ἀπλὴ εἶναι ἀντιγραφή τῶν ἀνεμυκτίστων
»λόγων, οὓς ὁ πρωθυπουργὸς εὐγλώττως ἀνεσκεύασε
»δημοσίᾳ, τῆς ὑπὸ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως κατα-
»βολῆς τοῦ θεμελίου λίθου τελουμένης. Εἰς ἐν δὲ μό-
»νον περιορίζομαι, διὰ νά βεβαιώσω ὅτι οὐ πᾶς ὁ εὐ-
»λογῶν τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον εἰλικρινῆ πρὸς αὐτὸ αἰ-
»σθάνεται ἀγάπην.

»Τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον γινώσκει τὸν ἐν Κυθήροις
»δημόσιον ὑπάλληλον, ὅστις, καταχρώμενος τῆς ἐξου-
»σίας αὐτοῦ τῆς δημοσίας, ἤρπασε ὑπὲρ τὰς πεντακο-
»σίας δραχμὰς τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου. Καὶ ὁ ἄνθρω-
»πος μὲν ἀπεβλήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, κατεδιώχθη
»δὲ ὑπὸ τῶν διοικούντων τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἐνώ-
»πιον τῶν δικαστηρίων, καὶ ἤδη ἡ ποινικὴ αὐτοῦ ἀνά-
»κρισις προέβη, καὶ ἡ τιμωρία αὐτοῦ ἐπίκειται.

»Ἰπὲρ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ τοῦ καταχραστοῦ εἰς ἐκ
»τῶν ὑπογράφαντων τὴν κατὰ τοῦ ναυτικοῦ ἀσύλου
»ἐνστάσιν μοὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ δις, καὶ δι' αὐ-
»τοῦ παρεκίνησε τοὺς διοικητὰς τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου
»νά συστήσωσι πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον τὸν κατα-
»χραστὴν, ὅπως διορισθῇ εἰς θέσιν δημοσίαν καὶ ἐκ τοῦ
»δημοσίου μισθοῦ του κατὰ δόσεις ἀποτίσῃ τὴν πρὸς
»τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον ὀφειλὴν αὐτοῦ!

»Περὶ τὸν νομίζω πᾶν ταύτης τῆς ἀσεβοῦς καὶ ἀ-

»μαρτωλῆς προτάσεως σχόλιον, λαλῶ δὲ ἤδη περὶ αὐ-
»τῆς, διότι ὑποφέρει τις τὸν δίκαιον καὶ ὅταν εἰς ξένον
»τὸν πῶδα τοῦ ἐμβάλη χορὸν, ἀλλ' ἢ ὑποκριτικῇ τοῦ
»ἀδίκου εὐλάβειᾳ διεγείρῃ ὅχι μόνον τὴν γρηγοροῦσαν,
»ἀλλὰ καὶ τὴν νυστάζουσαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν κοι-
»μωμένην ψυχὴν.

»Ἀρκοῦντα νομίζω ἔγραψα πρὸς ἀνάλυσιν τῆς ἀνυ-
»ποστάτου ἐνστάσεως τῶν περὶ τὴν πλατεῖαν Βαρβάκην
»οἰκον ἢ οἰκόπεδον ἐχόντων, οἵτινες στερούμενοι νομί-
»μων δικαιομάτων ἀπέφυγον τὰ δικαστήρια, αὐτόκλη-
»τοι δ' ἐπεχείρησαν νά διδάξωσι τὴν Κυβέρνησιν περὶ
»πραγμάτων αὐτοῖς μὴ προσηκόντων. Ἐπειδὴ δὲ πάλιν
»περὶ ἀσύλου ὁ λόγος, πληροφορῶ τὸ σεβαστὸν ὑπουρ-
»γεῖον ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐν Παρισίοις εἰδημό-
»νων, πρὸς οὓς ἀπεστάλη τὸ σχέδιον τῆς πλατείας Βαρ-
»βάκης καὶ τῶν πέριξ, Ἡ τοποθεσία τοῦ ἀσύλου εἶναι
»κατάλληλος, διότι τὸ οἰκοδόμημα εἶναι μεμονωμέ-
»νον, εὐρεῖται δὲ ὁδοὶ περικλείουσιν αὐτό.

»Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν εἶναι ἄξια παρατη-
»ρήσεως καὶ τὰ ἑξῆς;

»Σήμερον ἡ πλατεῖα Βαρβάκη εἶναι κοπρὸν, πρόκει-
»ται δὲ νά μεταβληθῇ εἰς κήπον ἀειθαλῆ. Κακόν.

»Ἢ ἀπὸ τῆς πλατείας Βαρβάκης ἀποψὲς τῆς κρηπί-
»δος τοῦ λιμένος Πειραιῶς εἶναι ἀτερπής, διότι οὐκ
»ἀνασχετὰ βλέπει τις πράγματα, πρόκειται δὲ νά κρύ-
»ψωσι ταύτην τὴν οὐχ ὁσίαν θέαν κήπος καὶ κτίριον.
»Κακόν.

»Ἢ ὄψις καταγωγίου, εἰς ὃ ὁ πλησίον εὐρίσκει κατα-
»φυγὴν, ἀνακούρισιν, τέρπει τὸν χρηστὸν ἄνθρωπον.
»Κακόν.

»Τί λοιπὸν ἐστὶ καλόν;

»Τοῖς διοικοῦσι τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον συμφέρει ἡ
»ἀπὸ πάσης καὶ ἀγχαρείας καὶ εὐθύνης ἀπαλλαγὴ. Τί
»δὲ συμφέρει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, αὐτὴ κάλλιον αὐτῶν
»γινώσκει. Ὁ ἀποτρεπόμενος ὁμοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας
»τοῦ καλοῦ δὲν ἐξωθεῖται εἰς τοῦ κακοῦ τὴν πράξιν;

»Εὐπειθέστατος

»Ὁ πρόεδρος

»Γ. ΖΩΧΙΟΣ.»

Ἰδοὺ τίς ὁ χαρακτήρ τῶν ἀναφορῶν, ἃς προανήγγει-
»λαν πρὸ μηνῶν ἐφημερίδες, ἃς ἐχάλευσαν ἐν Ἀθήναις
»ἄνθρωποι χρηστοὶ καὶ ἀπέστειλαν αὐτάς πρὸς ὑπογρα-
»φὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἰδοὺ ποῖα μεμιγμένων συμπερὶν-
»των καὶ παθῶν θύελλα ἀπειλεῖ νά ἀναρπάσῃ τὸ πλού-
»σιον ταμεῖόν σας, οὗ ὁ ἐν εἶδει ὁμαλῶς ἀναβιβνύσσης
»πλημμύρας ἐξογκούμενος θησαυρὸς πολλοὺς ἐξυπνίζει
»παιναλέους ἐρχστάς.

» κωλύεσαι, εἰπέ του πῶς πρέπει νὰ διορθωθοῦν τὰ ἐγ-
» γραφα διὰ νὰ πάρῃ τὴν σύνταξιν.

« Ὑγίαινε

« Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 αὐγούστου 1869.

Ὁ ὑμέτερος
Κ. ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ.

« Τῆς Ἀγγέλικας χήρας Δημητρίου Τσεντσερέ τὰ ἐγ-
» γραφα ἰδὲ παρακαλῶ, ἵαν ᾦναι πλήρεις, ἢ ἑλλιπῆ.
» Εἰπέ εἰς τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρόν μου. »

« Σ. Φίλε Κ. Ζωχιέ.

« Κατὰ τὴν ὑμετέραν παραγγελίαν σῆς πέμπω τὰ
» νόματα τῶν χηρῶν τῶν ἐχόντων ἀπαιτήσεις εἰς σύν-
» ταξιν, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἐγγραφα εὐρίσκονται εἰς
» τὸ γραφεῖόν σας.

« Θέλετε δὲ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ σῆς παρακαλέσω ὅπως
» ἀποδόσῃτε αὐταῖς πᾶσαν συνδρομὴν, ἀποδύεσθαι εἰς
» τὴν μεγίστην αὐτῶν ἐνδειαν, καὶ ἐστὶ βέβαιος ὅτι θέ-
» λετε πράξῃ ἐρχον δικαιοσύνης καὶ μεγίστης φιλαν-
» θρωπίας.

« Μαρία χήρα Μιχὲ Ἰω. Παπᾶ.

« Μαριγώ Ν. Φιλίνη.

« Ἀγγέλικα χήρα Δ. Τσεντσερέ.

«

« Ὁ φίλος σας

« Ι. Ν. ΚΟΤΣΙΑΣ.

Πολλοί, ἐν οἷς καὶ οἱ βουλευταί, περὶ ὧν γίνεται
λόγος, νομίζουσιν ὅτι ἡ ἐνδειὰ καὶ ἡ στενοχωρία τοῦ
αἰτούντος ἀρκοῦσι πρὸς ἀπόκτησιν συντάξεως. Ἀλλὰ
κατὰ τὸν περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου νόμον,
πηγαὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων εἶναι ὁ χρόνος καὶ
τὰ ὑπὲρ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας παθήματα. Τὸ ἀπο-
μαχικὸν ταμεῖον δὲν εἶναι τὸ παροιμιώδες μοναστήριον
τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, εἰς ὃ χωρὶς διακρίσεως δε-
κτοὶ ἐγίνοντο κουτσοί, στραβοί, δὲν εἶναι τοῦ Σιλωάμ
ἢ κολυμβήθρα, ἧς περὶ συρρέοντες χωλοὶ, τυφλοὶ ἀνέ-
μινον τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν, ἀλλ' εἶναι θησαυρὸς δι-
καιωμάτων, ὃν ἀνοίγει μόνος ὁ ἔχων τοῦ νόμου τὴν
κλεῖδα. Ἐλεεῖ δὲ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον καὶ τοὺς μὴ
ἔχοντας δικαίωμα συντάξεως ἀξίους ἐλείους ναυτικούς,
ἀλλ' εἰς ἐλὲν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δαπανήσῃ ὑπὲρ τὸ
εἰκοστὸν τῶν τακτικῶν ἐνιαυσίων εἰσοδημάτων αὐτοῦ.
Ἀνολόγως δὲ τὸ εἰκοστὸν αὐτὸ εἶναι πολὺ, διότι τὸ
γαλλικὸν ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον εἰς ἐλὲν δα-
πανᾷ μόνον τὸ διακοσιοστὸν τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ

τῶν ἐνιαυσίων. Ἐὰν δὲ εἰς ὅλους τοὺς χρεῖαν ἔχοντας
ἀνῆκε σύνταξις ἢ ἑλεος, τότε διοικηταί, κλειδεῖς, τα-
μῖαι, βιβλίαι ἦσαν περιττά, διότι τῆς δυσωπίας ὁ χεί-
μαρρος ἤθελε παρασύρει καὶ αὐτὰ τοῦ ταμείου τὰ θε-
μέλια.

Αἴτησις ΤΕΤΑΡΤΗ.

« Ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Πέτρος παθὼν κατὰ θάλασσαν ἀ-
» πεθίωσεν ἐκ μαρasmus πρὸ μικροῦ, ἐγκαταλιπὼν σύ-
» ζυγον, τρεῖς θυγατέρας καὶ ἐν ἄρρεν εἰς τρυφεράν ἡ-
» λικίαν, ἐν ἐνδείᾳ καὶ ἄνευ στέγης.

« Παρακαλῶ νὰ προσδιορίσῃτε διὰ τὴν ἀναξιοπαθοῦ-
» σαν ταύτην οἰκογένειαν μηγριαίαν βοήθειαν.

« Ἀναργυρὸς Ἀ. Χ. Ἀναργύρου. »

Τὸ ἀκόλουθον ἐγγραφὸν μου ἐξηγεῖ τὸ βάσιμον ἢ
μὴ τῆς αἰτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἀναργύρου Ἀ. Χ. Ἀναρ-
γύρου.

« Ἀρ. 2028.

« Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 αὐγούστου 1869.

« Πρὸς τὴν κυρίαν Πολυξένην χήραν τοῦ ναύτου
Πέτρου Χ. Ἀναργύρου.

« Ὁ μακαρίτης σύζυγός σου, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ
» ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, ὑπηρετήσεν ἡμέρας

» 134, θαλασσοπορήσας τρεῖς, ἅπαξ μὲν ὡς ὑπο-
» πλοίαρχος, δις δὲ ὡς ναύτης· εἰσέφερε δὲ ἐν ὅλῳ εἰς
» τὸ ταμεῖον δραχμὰς ἐννέα καὶ λεπτὰ εἴκοσιν. Ἀπὸ
» δὲ τῆς 28 ἰουνίου τοῦ 1864 ἔμεινεν εἰς τὴν ξηράν.

« Κατὰ τὸ ναυτολόγιον δὲ τοῦ πλοίου καὶ τὸ φυλ-
» λάδιον τοῦ μακαρίτου συζύγου σου, ἀπέβη ὁ ἄνθρω-
» πος εἰς τὴν ξηράν ὑγιής, διότι οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῶν
» περὶ παθήματος γίνεται μνεία.

« Ὁ σύζυγός σου ἀπεβίωσε μετὰ πέντε ἔτη ἀφ' ἧς ἀ-
» πέβη τοῦ πλοίου.

« Τὸ μαρτυρικὸν τῶν πλοιάρχων, τὸ ὅποιον προσά-
» γεις, οὐδὲν ἰσχύει, διότι αἱ μαρτυρίαι, ἀνθρώπων μά-
» λιστα ἀπόντων, εἶναι κατὰ τὸν νόμον ἀπαράδεκτοι.
» Ἀπαράδεκτον ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ ἱατρικὸν πιστοποιη-
» τικόν· διότι τότε μόνον τὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἱα-
» τρῶν ἰσχύουσιν, ὅταν ἐκδίδωνται ἐγκαίρως.

« Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέβριψε τὴν περὶ συντά-
» ξεως αἰτήσιν σου. Ἐπειδὴ ὅμως διάγεις ἐν ἀπορίᾳ, ἡ
» ἐπιτροπὴ δὲν διστάζει νὰ σὲ συμπαραλάβῃ εἰς τὸν
» καταλόγον τῶν ἀπὸ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἐλευ-
» μένων.

Ὁ πρόεδρος
« Ι. ΖΩΧΙΟΣ. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

»κυρίου Ιωάννου Σκαλτσούνη, ἣν μοι ἐπέμψατε, φρονῶ
»τὰ ἐξῆς.

»Ἄν ὁ κύριος Σκαλτσούνης εἶχεν ἀναγνώσει μετὰ
»προσοχῆς τὸ περὶ ναυτικῆς τραπέζης νομοσχέδιον,
»ἤθελεν, ὥς μοι φαίνεται, πεισθῆ ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ
»ἄρθρου 14 καὶ τῶν ἐπομένων ἐξασφαλίζουν πλερέ-
»στατα τοὺς τρίτους, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρεται,
»διότι θέλουσι λάβει γνῶσιν τῆς ἐπιδιωκομένης πωλή-
»σεως. Τῷ ὄντι ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ πλοίου δὲν δύ-
»ναται νὰ γείνη πρὸ τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς
»κατασχέσεως (ἄρθρον 14). Δυνάμει δὲ τοῦ ἄρθρου 15
»τοῦ νομοσχεδίου, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ πλει-
»στηριασμῶ ἢ ἐκθεσὶς τῆς κατασχέσεως καὶ κοινο-
»ποιεῖται πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ πλοίου, καὶ τοιχο-
»κολλᾶται εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν
»θύραν τοῦ πρωτοδικείου ἢ ἐμποροδικείου, καὶ εἰς τὴν
»τοῦ δημαρχείου καὶ τοῦ λιμεναρχείου, καὶ εἰς τὸ πα-
»ράλιον, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον. Πρὸς
»δὲ, ἡ αὐτὴ ἐκθεσις δημοσιεύεται καὶ εἰς δημοσίον φύλ-
»λον τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, ἢ τοῦ νομοῦ, ἢ
»τῆς Πρωτευούσης.

»Φρονῶ λοιπὸν ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἐπίκρισις, ἣν ὁ κύριος
»Σκαλτσούνης ἀπευθύνει κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, δὲν εἶ-
»ναι ὀρθή. Προσθέτω ὅτι τὸ ζήτημα τῶν κεφαλαίων,
»καὶ σπουδαῖον ἂν ἦναι, ὅπερ ἀγνοῶ, εἶναι ἐνταῦθα
»ἄνευ ἐπιβρότης, διότι τὸ νομοσχέδιον δὲν βλάπτει κα-
»νένα, ἀπ' ἐναντίας ὠφελεῖ μεγάλως τὴν ναυτιλίαν,
»καθόσον ἡ προκειμένη τράπεζα θέλει δανειζοῦν πρὸς 10
»τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰ πλοῖά μας, ὅπερ οὐδεὶς ἄλλος δα-
»νειστής μέχρι τοῦδε ἔκαμεν, οὔτε ἴσως δυστυχῶς θὰ
»κἀμῃ ἐν Ἑλλάδι. Μόνη ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 διάταξις αὕτη
»τοῦ νομοσχεδίου ἀρκεῖ ὅπως δικαιολογήσῃ ἐντελῶς
»τὴν ὑπὲρ τῆς τραπέζης ταύτης εὐνοίαν τοῦ νομοθέ-
»του. Ἐνεκα τούτου φρονῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται,
»ἐὰν τὸ ἐγκρίνῃ, νὰ ἐπακτείνῃ τὰς ἐν τῷ κεφαλαίῳ δευ-
»τέρῳ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ὑπὲρ πάσης σπου-
»δαίας ἐταιρίας, ἀναλαμβάνουσας τὴν ὑποχρέωσιν νὰ
»δανειζῇ ὥς ἡ ἡμετέρα ναυτικὴ τράπεζα εἰς τὰ ἑλλη-
»νικά πλοῖα μὲ τὸν σχετικῶς εὐτελεῖ τόκον τῶν 10
»τοῖς ἑκατὸν τὸ πολὺ.

»Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 11, ἔδα-
»ρῳ 6, (*) (καὶ οὐχὶ τοῦ ἄρθρου 2, ὥς κατὰ παρα-
»δρομὴν γράφει ὁ κύριος Σκαλτσούνης), ἡ μικρά μου
»πειρά μοι ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

(*) Κατὰ τὸ ἐδάφριον αὐτὸ τοῦ νομοσχεδίου, «Πᾶσα κατάσχε-
»σις παρεμποδίζει αὐτοδικαίως τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου.»

»Τὸ περὶ ναυτικῆς τραπέζης νομοσχέδιον συνετάχθη
»ὑπὸ νομικῶν λίαν πεπειραμένων εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς
»δικονομίας, καὶ μετὰ ὄριμον σκέψιν, καὶ πέπεισμαι
»ὅτι θέλει προσφέρει οὐ μικρὰν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ναυ-
»τιλίαν καὶ ὠφελήσει συνάμα τὸ ναυτικὸν ἀπομαχι-
»κὸν ταμεῖον.

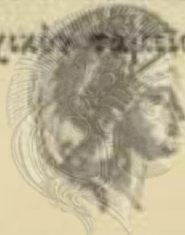
»Ἀθῆναι, τῇ 22 ὁκτωβρίου 1869.

»Ὡς πρόθυμος

»Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ δικηγόρος τοῦ ταμείου σας λέγει.
Καθ' ἡμᾶς δὲ, ἐὰν δικαστικοὶ τύποι ἐξαίρετοι δὲν ἀ-
σφαλίσωσι τὴν συστηθεσομένην ναυτικὴν τοῦ ἀπομα-
χικοῦ ταμείου τράπεζαν, ἡ τράπεζα αὕτη δὲν πρέπει
νὰ πραγματοποιηθῇ, διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο θέλει χρησι-
μεῦσαι, εἰ μὴ εἰς τὴν παντελεῖ τοῦ ναυτικοῦ χρήματος
ἀπώλειαν. Ὁφείλει δὲ ὁ τόπος νὰ δώσῃ εἰς τὸ χρήμα
αὐτὸ πρόνομιον, διότι δὲν πρόκειται περὶ ἰδιωτικῆς καὶ
κερδοσκοπικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ πρόκειται κατὰ πρῶ-
τον μὲν λόγον περὶ ἀσφαλοῦς προσοδοφόρου διαχειρί-
σεως χρήματος ἱερωτάτου, καὶ κατὰ λόγον δεύτερον
περὶ ἀνακουφίσεως τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου. Λέγω δὲ ἀ-
νακουφίσεως, διότι ἡ ἠθικοποίησις καὶ ἡ σωτηρία τοῦ
ναυτικοῦ θέλει αὐτόματος ἐπέλθῃ, ἅμα ἡ Ἑλλὰς γα-
λακτοτροφῇ ἐν εὐθύτητι καὶ δικαιοσύνῃ. Αὕτη ὅμως
ἡ γαλακτοτροφία οὔτε τραπέζης ἔργον εἶναι, οὔτε ἐνὸς
κατόρθωμα· πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ μακρὸς ἀπαιτεῖται
χρόνος καὶ ἐξ ἀπαλῶν ἐνδύχων ἀνατροφή.

Ἦτησε δὲ ὁ κύριος Ι. Σκαλτσούνης καὶ τὸ χρήμα
τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, διὰ νὰ διαχειρισθῇ
αὐτὸ αὐτὸς κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ναυτικῆς τραπέζης,
ἣν καταγίνεται νὰ θεμελιώσῃ. Ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν
διοικούντων τὸ ταμεῖον καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
ναυτικῶν ἀρνητικὴν ἔλαβεν ἀπόκρισιν· διότι ἅμα τὸ
χρήμα τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου μετὰ χρήματος ἄλλου
συγκερασθῇ, ἀποβάλλῃ τὴν ἱερότητα αὐτοῦ καὶ ἀπὸ
εὐγενοῦς εἰς ἀγενεῖς μεταβάλλεται. Ὅλα δὲ τὰ ἀνθρώ-
πινα εἶναι ὀλισθηρὰ, ἐξαίρετος δὲ αἱ ναυτικαὶ ἐμπορι-
καὶ ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἔχουσι καὶ τὴν αὐξήσειν καὶ
τὴν ἀπώλειαν ἀθρόαν. Καὶ σφαλερὸν μὲν εἶναι πᾶν ἐν
ὀλισθηρῷ τόπῳ ἀνθρώπου βᾶδισμα· ἀλλ' ἄλλως ὀλι-
σθαίνει ὁ μετὰ προσοχῆς περιπατῶν καὶ τὰ πρὸ ποδῶν
βλέπων, καὶ ἄλλως ὁ μετὰ δεδεμένων ὀφθαλμῶν ἐπὶ
ξένων ὤμων φερόμενος. Ὁρθῶς δὲ εἶρηται, ὅτι ὁ ὀρθαλ-
μὸς τοῦ κυρίου παίζει τὸν ἵππον. Οὐδὲ κἄν ἓνα καὶ
μόνον ὁδολὸν πρέπει τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον νὰ ἐμπι-

νά τὸν ἀκούσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ νά τὸν σιδησθῇ ἡ Βουλὴ. Πλούσιος δὲ πλοίαρχος ἐν Σύρῳ κατοικῶν, καὶ ὡς ἤκουσα ἀσφαλιστὴς, κατέβαλε μέχρι τοῦδε εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἀπομαχικὸν δραχμὰς εἰκοσιδύο καὶ λεπτά τεσσαράκοντα, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τοῦ χρήματος ἀπαιτεῖ τοῦ ταμεῖου τὴν κλεῖδα, ἀπαιτεῖ τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, ἀπαιτεῖ τράπεζαν, περὶ ἧς θέλω λαλῆσαι κατωτέρω.

Ἰπέγραψαν δὲ τὰς ἀναφορὰς καὶ τινες μὴ λαβόντες σύνταξιν, καὶ πολλοὶ συγγενεῖς τοιοῦτων ἀποτυχόντων ἀπαιτητῶν. Ἐν ὧν δὲ ἀντιπροσωπεύουσι τετρακισχίλιας δραχμὰς οἱ τὰς ἀναφορὰς ὑπογράφαντες. Τί ὅμως εἶναι τετρακισχίλιαι δραχμαὶ πρὸς δύο καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια, ἃ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον συνήθροισε; Τί εἶναι 177 ψυχὰι, πρὸς τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀπογεγραμμένων ναυτῶν παραβαλλόμεναι; Βεβαίως δὲ μεταξὺ τῶν ὑπογραψάντων ὑπάρχουσι καὶ πολλοὶ δολιευθέντες τὸ ταμεῖον, ὑπὲρ οὗ δέθεν κήδονται. Ὅταν δὲ μοὶ ἀποσταλῶσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς αἱ ἀναφοραὶ καὶ παραβάλω τὰς ἐν αὐταῖς ὑπογραφὰς πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ γραφείου φυλασσόμενας, πιθανῶς θέλω καὶ χειρόν τι ἀνακαλύψει. Διότι οἱ μὴ δειλιάσαντες νὰ παρουσιάσωσιν ὡς ἀπογεγραμμένους τοὺς μὴ ἀπογεγραμμένους, διὰ νὰ πληρώσωσιν ὑπογραφῶν τὰς ἀναφορὰς, ἐδειλιάσαν ἄρα γε νὰ πληρώσωσι καὶ κατ' ἄλλον τρόπον αὐτάς;

Ὀλίγον ὅμως περὶ τῶν ἀναφορῶν αὐτῶν οἱ διοικοῦντες τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον φροντίζουσι, διότι οὐδὲν ἄλλο αὐταὶ ἐν αὐτοῖς διεγείρουσιν αἴσθημα, εἰμὴ τὸ τῆς καταφρονήσεως. Καὶ ἄλλοτε δὲ τοιαῦτα ἔργα σκότους εἰς μάτην κατ' αὐτῶν ἐχάλασθησαν, μάρτυρα δ' ἐπικαλοῦνται τὸν βουλευτὴν Νικόδημον, ὅστις μετ' ἄλλων πολλῶν καὶ ἀνωτέρων του καὶ κατωτέρων του συνταχθεὶς, καὶ συμμάχους λαβὼν ἐθνικὴν ἐπανάστασιν καὶ πανίσχυρον πρέσβυν ξένον, δὲν κατέρησεν, οὐτ' αὐτὸς οὐτ' ἐκεῖνοι νὰ πρωτοκολληθῶσι κἄν ἐν τοῖς δημοσίοις βιβλίοις αἱ ἀναφοραὶ τῶν. Καὶ διατί; Διότι ἡ ἀλήθεια ἔχει τὴν ἐλαστικὴν δύναμιν τοῦ ἀσχοῦ, ὅστις βαπτίζεται μὲν, ἀλλὰ νὰ καταποντισθῇ εἶναι ἀδύνατον.

Αἱ φωνασκαίαι δὲ τῶν ὑπογραψάντων τὰς δύο ἀναφορὰς ἀνεκάλεσαν εἰς τὴν μνήμην μας τὸν ταλαίπωρον Ἀριστείδην, ὅστις, ὅτε ἀπεσώθησε τοὺς καταχρωμένους, ἐβλασφημήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὅτε δὲ ἀφῆκεν αὐτοὺς ἐλευθέρους, ἐπηνέθη διαφερόντως· διότι καὶ ἐκεῖνοι οἱ μακκρίται κλήρους ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν τῆς πατρίδος ἔδωλον τίς τί ἄρῃ, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν ἔλαβον οἱ Μακεδόνες, καὶ μετὰ τοὺς

Μακεδόνες οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ μετὰ τοὺς Ῥωμαίους οἱ βάρβαροι, καὶ μετὰ τοὺς βαρβάρους οἱ Τούρκοι, καὶ μετὰ τοὺς Τούρκους Κύριος οἶδε, διότι τὸ φυλλάζει τοῦ κτήσεσθαι χαλεπώτερον.

Δὲν εἶναι δὲ ἄρα γε πιστευτὸν, ὅτι ἂν οἱ διοικοῦντες τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἤθελον, ἡδύναντο νὰ κατορθώσωσι νὰ κυριευθῶσιν ὑπὸ ἀργυράγχης οἱ κορυφαῖοι τῶν ὑπογραψάντων τὰς ἀναφορὰς, καὶ νὰ προληφθῇ τοιοῦτοτρόπως τὸ μέγα κατόρθωμα τῶν τριῶν τῆς Ἑλλάδος βουλευτῶν καὶ τῶν δορυφορούντων αὐτούς; Τοιαύτη ἐγένετο ἡμῖν πρότασις. Ἀλλ' ἐν ὧσιν οἱ διοικοῦντες τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον δὲν λεηλατοῦσιν αὐτὸ αὐτοὶ, θέλουσι παραδώσει αὐτὸ πρὸς λεηλασίαν εἰς ἄλλους; Ἀμα δὲ τις ἐξ ὑμῶν βεβαιωθῇ ὅτι ἐχαρίσθημεν εἰς τοῦτον ἢ ἐκεῖνον ἐπὶ σκοπῷ, χωρὶς δισταγμοῦ ἃς πιστεύσῃ ὅτι εἴμεθα καταχρασταὶ, εἴμεθα κλέπται τοῦ χρήματος τοῦ ἱεροῦ. Διότι τίς ὑπηρετεῖ τὴν κατάχρησιν χωρὶς πρῶτος αὐτὸς νὰ καταχρασθῇ; Ἐνδέχεται ν' ἀπατηθῶμεν ἄλλ' εἴμεθα ἄνθρωποι.

Οἱ ἀπὸ Σύρου ὅμως καὶ ἄλλην κατ' αὐτάς ἀπέστειλαν εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰν, περὶ τῆς ναυτικῆς τραπέζης πραγματευομένην. Ἀπαιτοῦσι δὲ οἱ καλοὶ καὶ σοφοὶ αὐτοὶ κύριοι νὰ συστήσῃ ἡ Κυβέρνησις ναυτικὴν τράπεζαν, κεφάλαιον ἔχουσαν πέντε ἑκατομμύρια· νὰ καταθέσῃ τὸ δημόσιον ἐν αὐτῇ τῇ τραπέζῃ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ χρήματος· νὰ δανείζῃ ἡ τράπεζα αὕτη καὶ νὰ ἀσφαλίξῃ πρὸς 15 τοῖς ἑκατὸν ἐν ὧν· νὰ διορισθῇ ἑδρα τῆς τραπέζης αὐτῆς ἡ Σύρος· νὰ καταναγκασθῶσι διὰ νόμου νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῆς τῆς τραπέζης μετοχὰς οἱ πλοίαρχοι· νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἐμποροπλοιάρχους καὶ ἀξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ τῆς τραπέζης αὐτῆς ἡ διάταξις καὶ νὰ κανονισθῶσι τὰ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου καὶ τὰ τῆς τραπέζης τοῦ ταμεῖου αὐτοῦ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς.

Περὶ τῆς παραδόξου ναυτικῆς τραπέζης, ἣν οἱ ἐκ Σύρου ἀπαιτοῦσιν, οὐδεὶς λόγος, διότι καὶ τὸ ἔργον δὲν εἶναι ἡμέτερον καὶ αὐτὸ καθαυτὸ τὸ πρῶτον εἶναι ἀνόητον· διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ καταρτισθῇ ἐκ δημοσίων χρημάτων ναυτικὴ τράπεζα, ἣν νὰ κανονίσωσι καὶ νὰ κυβερνήσωσιν αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες πρόκειται ἐξ αὐτῆς νὰ δανεισθῶσι; Καὶ ἂν οἱ γεωργοὶ ἀπαιτήσωσι τράπεζαν τοιαύτην; Καὶ ἂν οἱ ἔμποροι τὸ αὐτὸ ἐπιζητήσωσιν; Ἀλλ', ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἡ ἐξέτασις ταύτης τῆς ἀνοησίας τῶν ἐκ Σύρου δὲν εἶναι ἔργον ἡμέτερον, καὶ διὰ τοῦτο περιορίζομαι εἰς τὰ τῆς σχηματισθησομένης ὑπὸ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου ναυτικῆς τραπέζης, περὶ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 1 Νοεμβρίου 1869 Σάββατον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 1005 ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ Η ΑΛΗΘΕΙΑ.

Αριθ. 2605.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 ἑκτωβρίου 1869.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΝΡΩΜΑΤΑ.

Πρὸ μηνὸς ἐδημοσιεύθη ἐπόμνημα περὶ τῆς παροῦσης τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου καταστάσεως καὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ τύχης. Διὰ τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ οἱ τὸ ταμεῖόν σας διοικοῦντες ὑπέδειξαν τοὺς κινδύνους, εἰς οὓς σήμερον, αὐριον, μεθαύριον τὸ φέρον τὸν θησαυρόν σας σκάφος θέλει προσοχθῆσαι, διότι σκότος τὰ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, καὶ τοῦ πλοῦ ἡγεμόνων οὐδεὶς. Ὡς μέγιστον δὲ τῶν κινδύνων κατήγγειλαν τὴν πλεονεξίαν ἐκείνων, οἵτινες νομίζουν ὅτι τὰ πάντα χάριν αὐτῶν ἐδημιουργήθησαν. Πρὸς τοὺς ἄλλοις δὲ τὸ ὑπόμνημα ἐκείνο ἔλεγεν, ὅτι παρεσκευάζοντο ἀναφοραὶ κατὰ τοῦ νόμου, τοῦ καλῶς τὰ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου διέποντος, καὶ κατὰ τῶν διοικούντων τὸ ταμεῖον αὐτό. Πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀναφορῶν αὐτῶν κατηναλώθη χρόνος οὐκ ὀλίγος, καὶ ἐκ τεσσαράκοντα χιλιάδων ναυτίλων μόλις διακόσαιο συνηθροίσθησαν ὑπογραφαὶ ἐν Σύρῳ καὶ Γαλαξειδίῳ, ἐν αἷς ἐξήκοντα μὴ ναυτικῶν.

Τοὺς ὑποβολαῖς τῶν ἀναφορῶν ἐγίνωσκον οἱ διοικοῦντες τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον. Μὴ θέλοντες ὅμως νὰ παραδειγματίσωσι τοὺς ἀνθρώπους πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ πονηροῦ αὐτῶν ἐπιχειρήματος, εἶπον καθ' ἑαυτούς· «Χωρὶς, καὶ μὴ ὄνομα.» Ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ὅταν ἐκθύμως ἐπιχειρήσῃ τι, καλὸν ἢ κακόν, σπανίως αὐτοβούλως ἀποτρέπεται. Καὶ ἡ μὲν πρὸς τὸ καλὸν ἄγουσα εἶναι ἀνάντης, τραχεία, δυσανάβατος, ἡ δὲ φέρουσα πρὸς τὸ κακόν, κατάντης, λεία, ἀκάθεκτος. Ἰδοὺ δὲ ὁ λόγος, δι' ὃν ἡ λύσσα τῶν ἀναφο-

ρογράφων συνεσχέθη μὲν ὑπὸ τοῦ ὑπομνήματος, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη. Προχθὲς λοιπὸν χεῖρ ὑποκεκρυμμένη ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐκ Σύρου καὶ Γαλαξειδίου δύο ἀναφοράς, αἵτινες κατὰ τοὺς τύπους παρεπέμφθησαν εἰς τὸ βουλευτικὸν ἐκεῖνο τμήμα, εἰς 8 δυστυχῶς συνεδρεύουσι καὶ οἱ ὑποβολαῖς αὐτῶν.

Τὸ ἐθνικὸν Βουλευτήριον εἶναι ἅγιον, ἅγιοι δ' ἐπίσης εἶναι καὶ οἱ ἐν αὐτῷ νομίμως ἑδρεύοντες. Ἀλλὰ καθὼς ἐν παντὶ ἄλλῳ βουλευτηρίῳ, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ κατὰ λόγον φυσικὸν ζάλαι ἄγουσι καὶ φέρουσιν ὥσπερ πτερὰ τὰ ἐμπίπτοντα πράγματα, ὅταν δὲν παραπέμψῃ αὐτὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας. Τούτου ἕνεκα οἱ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικοῦντες παρεκάλεσαν τὴν Βουλὴν, πρὶν ἢ γνωματεῦσαι, νὰ παραδώσῃ τὰς ἀναφοράς, ὅπως τῇ βοηθείᾳ τῶν ἐπιστήμων ναυτικῶν βιβλίων ἐξελεγχθῇ ἡ ἀξία τῶν ὑπογραψάντων· διότι καὶ ὁ κοινότερος ἀνθρώπινος νοῦς καταλαμβάνει ὅτι διακόσιοι ἄνθρωποι, οἱ ὑπογράψαντες τὰς ἀναφοράς, δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης ταμείου ἀνήκοντος εἰς ἀνδρῶν μυριάδας.

Ἡ παράκλησις ὅμως αὕτη, καίτοι νόμιμος καὶ λογική, παρώργισεν εἰς ἄκρον τοὺς ὑποβολαῖς τῶν ἀναφορῶν, καὶ ἐν δημοσίᾳ τῆς Βουλῆς συνεδριάσει ἀπήτησαν τὴν τιμωρίαν μου, διότι ἐτόλμησα τῇ γνώμῃ τῶν μετ' ἐμοῦ νὰ γράψω πρὸς τὴν Βουλὴν, τὰς ἀναφοράς αἰτῶν. Ἡ Βουλὴ ὅμως προέβη περαιτέρω καὶ παρέπεμψε τὴν αἵτησίν μου εἰς τὸ ἀρμόδιον αὐτῆς τμήμα· διότι καθὼς ὁ Θεὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, οὕτω καὶ τὸ ἐθνικὸν Βουλευτήριον ἐκτείνει τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐπὶ πάντα ἀδικοῦσιν, εἴτε

2. Ἰπὸ τοῦ ναυτικοῦ φυλλάδιου, ἐν ᾧ καταγράφεται τοῦ ναυτικοῦ ὁ βίος.

3. Ἰπὸ τοῦ ναυτολογίου.

4. Ἰπὸ ἱατρικοῦ πιστοποιητικοῦ.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁμοῦς ἡμερολόγιον δὲν ὑπάρχει, καὶ τὸ πότε ὁ Φιλίνης ἔπαθε, ποῦ ἔπαθε, καὶ τίνας ἔνακεν ἔπαθεν, ἄδηλον.

Τὸ ναυτικὸν τοῦ πλοίαρχου Φιλίνης φυλλάδιον οὐδὲν περὶ τοῦ πάθους τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ λέγει.

Ὡσαύτως οὐδὲν καὶ τὸ ναυτολόγιον λέγει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως.

Τουτέστιν ἡ αἴτησις τῆς χήρας Φιλίνης ὑπ' οὐδενὸς ὑποστηρίζεται δημοσίου καὶ νομίμου μαρτυρικοῦ.

Ἄγνωστον δὲ εἶναι καὶ τὸ πότε ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀπέθανε, διότι ὁ διάδοχος αὐτοῦ πλοίαρχος τοῦ πλοίου, Φιλίνης καὶ αὐτός, πρὸς μὲν τὸν πρόξενον Ἀλεξανδρείας γράφων τὴν 5 ὁκτωβρίου 1864, λέγει· «Ὁ πλοίαρχος Νικόλαος Φιλίνης ἀπεβίωσε πρὸ ἡμερῶν». Γράφων δὲ περὶ τοῦ αὐτοῦ συμβάντος πρὸς τὸν λυμενάρχην Σύρου, λέγει ὅτι ὁ πλοίαρχος Νικόλαος Φιλίνης ἀπέθανε τὴν 4 ὁκτωβρίου 1864. Ἦτοι αἱ δύο ἡμερομηνίαι τοῦ θανάτου τοῦ πλοίαρχου Νικολάου Φιλίνης διαφέρουσι.

Καὶ ἡ ἀσθένεια, ἐξ ἧς ὁ πλοίαρχος Νικόλαος Φιλίνης ἔπαθεν, εἶναι ἄγνωστος· διότι ὁ μὲν διάδοχος αὐτοῦ πλοίαρχος λέγει ὅτι τὸ πάθος ἦτο κρουαλόγημα· ὁ δὲ ἱατρός δὲν ὀρίζει τὸ πάθος· ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ προξένου κατόπιν ἐορτῆς λέγει ὅτι ὁ πλοίαρχος Νικόλαος Φιλίνης ἔπαθεν ὑπὸ κακοήθους πυρετοῦ.

Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ἱατροῦ, τὸ ὁποῖον προσήγαγεν ἡ χήρα, ἐξεδόθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν 10 νοεμβρίου 1864, ἐπεκυρώθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν 29 ὁκτωβρίου 1864, τὸ δὲ χαρτόσημον ἐβλήθη ἐπ' αὐτοῦ ἐν Σύρῳ τὴν 9 νοεμβρίου 1864. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀσυμβιβάστων τούτων χρονολογιῶν, ὁ χάρτης τοῦ μαρτυρικοῦ εἶναι ὑποπτος καὶ αἱ πτυχαὶ αὐτοῦ ὑποπτοι. Ἐν γένει δὲ ὅλαι τῶν ἐγγράφων τοῦ Φιλίνης αἱ χρονολογίαι εἶναι ἢ παρηλλαγμέναι ἢ ὑποπτοι.

Μετά τινος μῆκος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πλοίαρχου Φιλίνης, ἐρωτηθεὶς διὰ τοῦ προξένου ὁ ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν ἱατρός περὶ τοῦ μαρτυρικοῦ, δὲ ἐξέδωκε, καὶ περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀποθανόντος, ἀπεκρίθη ὅτι «ἀδυνατεῖ νὰ δώσῃ λεπτομερεστέρως πληροφορίας καθόσον δὲν ἐνθυμεῖται».

Ἀλλὰ καὶ ἐντελὲς καὶ ἄτρωτον ἂν ἦτο τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ἱατροῦ, δὲν ἔρκει, διότι πρὸ πάντων ἀπαιτεῖται τὸ ἡμερολόγιον, κατὰ δεύτερον λόγον τὸ

ναυτολόγιον, καὶ κατὰ τρίτον τὸ ναυτικὸν φυλλάδιον πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀπαιτήσεων ναυτικοῦ· τούτων δὲ τῶν ἐγγράφων μὴ ὑπαρχόντων ἢ σιωπόντων, ποῦ ζηριζόμενος δύναται τις νὰ χορηγήσῃ σύνταξιν;

Εἰς τὴν χήραν Φιλίνην παρεχωρήθη πεντηκοντάδραχμον ἐνιαύσιον ἔλεος· μέχρις οὗ ἡ δεύτερον αὕτη συνάψῃ γάμον ἢ ἀποθάνῃ. Ἡ χήρα ἐδέχθη τὸ ἔλεος. Πεντηκοντάδραχμον δὲ ἐνιαύσιον ἔλεος ἀντιστοιχεῖ τοῦλάχιστον πρὸς χιλιοδραχμον κτήμα· ὁ δὲ Φιλίνης μόλις ὀλίγας εἰσέφερεν εἰς τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον δραχμάς.

«Ἄλλ' εἰσφέρουσιν ἄλλοι»· λέγουσιν οἱ ἄδικοι ἀπαιτοῦντες.

Ναί, εἰσφέρουσιν οἱ ἄλλοι αὐτοὶ καὶ δι' ἄλλους, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰσφέρουσι δι' ἑαυτοῦς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

Ὅτι αἱ τρεῖς αἰτήσεις, περὶ ὧν ἤδη εἴρηται, καὶ αἱ οἱ διοικοῦντες τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἀπεδοκίμασαν, εἶναι ἀνυπόστατοι καὶ ἀμαρτωλαί, οὐδεὶς ἐχέφων ἀμφισβᾷ. Τῶν νέων Ψαρῶν ὁμοῦς αἱ βουλευταὶ ἄλλην περὶ αὐτῶν ἔχουσι γνώμην· ὅτι δὲ ἀλήθειαν λέγω, ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις.

«Κατάλογος χηρῶν τῶν αἰτούντων σύνταξιν.

1. «Μαρηγῶ χήρα Ἰωάννου Φιλίνης.
2. «Μαρίᾳ χήρα Μικῆ Ἰωάννου Παπᾶ.
3. «Ἀγγέλικα χήρα Δημητρίου Γεωργίου Τσιγαντζή.
4. «
5. «
6. «
7. «

Κ. ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ.

«Κύριε Γ. Ζωχιέ.

«Ὁ Κ. Ι. Κονταξ με εἶπε τὴν ἀταξίαν τῶν ἐγγράφων, ἃν ἔχουσι τῆς ἀνεψιάς μου Μαρηγῶς χήρας Νικολάου Φιλίνης, αὕτη ὁμολογεῖ ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς ἀπέθανεν εἰς Ἀλεξανδρείαν, πῶς δὲ ἐσυντάχθησαν τὰ ἐγγράφα τῆς ἀνεψιάς, καθὼς δὲ με εἶπε ὁ εἰρημένος Κονταξ, τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ἱατροῦ τῆς Ἀλεξανδρείας λέγει, ὅτι ἀσθενήσας εἰς τὸν διάπλου καὶ μὴ ἐγκαίρου ἱατρικῆς ἐπισκέψεως ἀπεβίωσεν.

«Ὅποιαν ἀταξίαν καὶ ἂν ἔχωσι τὰ ἐγγράφα τῆς, ὁ ἄνδρας τῆς ἀπεβίωσεν, καὶ φρονῶ ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν σύνταξιν. Ἡ ἀνεψιά μου αὕτη διαμένει εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ παρακαλῶ με τὸν ἐπιφέροντα τὸ ἀπρόν μου στείλει τὰ ἐγγράφα τῆς νὰ τὰ ἰδῶ, διότι ἐνδιαφέρομαι. Ἐὰν ὁμοῦς καὶ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δὲν

ἀπομαχικὸν ταμεῖον. Οὐδεὶς τὸπος συνηγόρει ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια ὑπεφαίνεται εἰς τὰ χεῖλη του καὶ τοῦ προσώπου του ἡ ὄψις συνεμαρτύρει, φήμη δὲ ἐκ Σπειτσῶν ἀγαθὴ παρέπιμπεν αὐτὸν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἐδόθη αὐτῷ ἡ νενομισμένη σύνταξις πάραυτα.

Δεύτερον παράδειγμα. Τὰ πληρώματα τοῦ Ἀρχαδίου καὶ τῆς Ἑνώσιως παχείας ἐλάμβανον χρηματικὰς ἀμοιβὰς, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου οὐδὲν εἰς τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον συνεισέφερον, τὸ ἐκ τοῦ παραχρημα συμφέρον διώκοντα. Ἐπῆλθεν ἡ συμφορὰ τοῦ Ἀρχαδίου, καὶ τινες ἐφρονεύθησαν. Κατὰ τὸν νόμον, ὁ μὴ συνεισφέρων ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, σύνταξιν δὲν λαμβάνει. Ἀλλ' ἡ περίστασις ἦτον ἐκτακτος, ἀλλ' ἡ ἀπρονοησία τῶν κυβερνησάντων τὰ χρητικὰ πολλοὺς οἴκους ἐπλήρωσε δακρύων. Παρεχώρησαν λοιπὸν οἱ διοικοῦντες τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον συντάξεις εἰς τὰς χήρας τῶν ἐν τῷ Ἀρχαδίῳ πεσόντων. Κατόπιν ὁμοῦ αὐτῶν προσῆλθον αἱ χῆραι τῶν παθόντων· ἀλλ' οἱ διοικηταὶ τοῦ ταμεῖου, ἐνθυμηθέντες τὴν διαθήκην τοῦ Καίσαρος, εἰς ἣν καθ' ἑκάστην προσετίθεντο νέα πράγματα, νέα ὀνόματα, περιορίσθησαν εἰς μόνας τὰς χήρας τῶν πεσόντων, καὶ εἶπον· «Ἔως ἰδῶ, καὶ μὴ παρέκει.»

Αὐστηρῶς δὲ τοῦ πράγματος ἐξεταζομένου, οὐδ' οἱ πεσόντες ἐν τῷ Ἀρχαδίῳ δικαίωμα συντάξεως εἶχον, διότι, ὡς ἤδη εἶρηται, αὐτοὶ μὲν πολλὰ ἐλάμβανον, οὐδὲν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἀπομαχικὸν ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῶν κατέβαλον. Ἀλλ' οἱ διοικοῦντες τὸ ταμεῖον αὐτὸ ἐδίστασαν νὰ μαράνῳσι τὸν ζῆλον τῶν τροφοδοτούντων τὴν Κρήτην ναυτῶν, καταδικάζοντες τοὺς ἐν τῇ συμπλοκῇ τοῦ Ἀρχαδίου πεσόντας, προετίμησαν δὲ ν' ἀδικήσωσι τὸ ταμεῖον κατὰ τι, ἢ νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς σκάνδαλα ἐπιβλαβῆ. Εἰς ἄλλας ὁμοῦ περιστάσεις, διὰ νὰ μὴ ἀδικήσωσι τὸ ταμεῖον, ἠδίκησαν τὸ ἴδιον αὐτῶν βαλάντιον, μικρὰ δὲ τούτου ἀπόδειξις εἶναι ἡ ἐξῆς.

Γραῖα τις, ἐξ ἐκείνων ὧν τὴν δύναμιν ἀποτελεῖ ἡ ἐκ τῆς ἡλικίας ἀσθένεια, ἀπῆται παρὰ νόμους ἐννενηκοντάδραχμον ἐνιαυσίαν σύνταξιν. Ἀντὶ συντάξεως ἰδούσης αὐτῇ πεντηκοντάδραχμον ἐνιαυσίον ἔλεος. Ἡ γραῖα ὁμοῦ, εἴτε αὐτῇ πονηρευομένη, εἴτε παρ' ἄλλου διδασκομένη, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐνοχλῇ καθ' ἑκάστην πρῶτον τὸν πρὸ τοῦ παρόντος πρωθυπουργόν, ἀπειτούσα ἐπιμόνως τὰς ὑπολοίπους τεσσαράκοντα δραχμὰς. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐκεῖνος ἐνοχλούμενος παρέπιμψε τὴν γυναῖκα πρὸς τοὺς διοικοῦντας τὸ ταμεῖον τὸ ἀπομαχικόν, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέδιδον. Δὲν ἐνέδιδον ὁμοῦ καὶ ἡ γραῖα, ἥτις ἐπέμενε πολιορκούσα

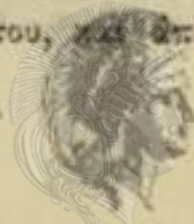
τὸν πρωθυπουργόν μέχρις οὗ οἱ διοικηταὶ τοῦ ταμεῖου ἔλυσαν τὸ ζήτημα, συμπληρώσαντες αὐτοὶ ἐξ ἰδίων χρημάτων τὴν ἀπαίτησιν αὐτῆς. Τοιουτοτρόπως δὲ καὶ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον δὲν ἐζημιώθη, καὶ ἡ πολιορκία τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐλύθη, καὶ κακὸν δὲν ἐδόθη παράδειγμα διὰ τῆς παρεχόμενης συντάξεως μὴ νομίμου.

Περὶ τοῦ εἰρημένου γεγονότος ὑπάρχουσιν ἐπίσημα ἔγγραφα. Παρὰ τῆς ἐνότητος δὲ ἐνὶ πρῶτον τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐκείνου ἡ Βουλὴ ἔτρεψε, τῆς δὲ ἐθνικῆς τραπεζίης τὰ γόνατα ὑπὸ τοῦ φόβου ἐλύθησαν. Ὁφείλομεν ὁμῶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐδέποτε ἡ Κυβέρνησις ἐξέβιασε τοὺς τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικοῦντας· ἔλαβε δὲ πολλάκις χρήματα ἐκ τοῦ ταμεῖου αὐτοῦ ἢ κατὰ νόμον, ἢ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, ὅτε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ αὐτῇ καὶ τὴν πενταμερίαν τῆς φρουρᾶς τῶν Ἀθηνῶν.

Πάντα δὲ τὰ προειρημένα δὲν δημοσιεύονται πρὸς ἔπαινον τῶν διοικοῦντων τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον, διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ οὔτε λαμβάνουσιν, οὔτ' ἀπαιτοῦσιν, οὔτε δέχονται τι, οὔτε ὀρεξίν ἔχουσι νὰ κρατήσωσι τὴν διοίκησιν τοῦ ταμεῖου αὐτοῦ, οὐ ἡ μέλλουσα τύχη, ὡς φαίνεται, ἀπὸ σαπροῦ κατακρέμαται στήμονος. Ἐγγραφὰ δ' ἀπλῶς τὰ συμβάντα, διὰ νὰ εἰκάσῃ πᾶς τις τὰ συμβησόμενα, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν οἱ ὀφείλοντες νὰ προνοῶσι περὶ πάντων, διὰ νὰ μὴ εἴπῃ τις μετέπειτα, ὅτι οἱ γινώσκοντες τὰ πράγματα δὲν ἐφώτισαν, δὲν ἐδίδαξαν τοὺς μὴ γινώσκοντας αὐτά. Τίς δὲ καταδέχεται νὰ κυβερνήσῃ τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον, ἐὰν τὰ κατ' αὐτὸ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς βουλευσιμῆτος θελήσεως τοῦ καὶ μηδὲν ἢ μικρὸν εἰς αὐτὸ καταβαλόντος, ἀπὸ τῆς ἀκαθάρτου πλεονεξίας ἀγοραστοῦ βουλευτοῦ, ἀπὸ τῆς μωρίας ξυλοσχίστου, ἀπὸ τῆς κακοηθείας ἐγκωμίων πωλητοῦ;

Ἀλλὰ τίνας οἱ ὑπογράψαντες τὰς ἀναφοράς;

ὑπέγραψαν τὰς ἀναφοράς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα καὶ διακόσιαι ψυχαί, ἐν αἷς ἐξήκοντα μὴ ἀπογεγραμμένοι, ἦτοι μὴ ναυτικοί. Τῶν ἐξήκοντα δ' αὐτῶν ἀφαιρουμένων, ὑπολείπονται ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἑπτὰ πλοίαρχοι, ναῦται, Ψαριανοί, Γαλαξειδιῶται, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ σφετερισθῶσι τὸ δικαίωμα τεσσαράκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν. ὑπάρχουσι δὲ μεταξὺ τῶν ὑπογράψαντων πολλοὶ οὐδὲ πέντε δραχμὰς εἰς τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον καταβαλόντες. Εἰς μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ταμεῖου, δεκαοκτὼ μόνον εἰσέφερε λεπτά, καὶ ἐν τούτοις κραυγάζει, φωνάζει, λαλεῖ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ αἵματός του, καὶ ἀπαιτεῖ

στευθῇ εἰς ναυτικὴν τράπεζαν. Καὶ αὐτὴ ἡ τράπεζα, τὴν ὁποίαν προτίθεται τὸ ταμεῖον αὐτὸ νὰ συστήσῃ, προφανῆς καὶ βεβαία εἶναι ἀπώλεια, ἐὰν οἱ μετὰ προνοίας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν τεθέντες ὅροι ἀδούλως ἀλλάξωσι. Πᾶς δὲ τῷ ὑπουργῷ αὐτῷ ὀφείλεται ἔπαινος, διότι οἰκεία βουλὴ πάσης ἐξεδύθη προνομίας, καὶ ἀφῆκε τὸ ταμεῖον τὸ ἀπομαχικόν, ὅπως πραγματικῶς εἶναι, ἰδιωτικόν καὶ ἐλεύθερον.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀσύλου ἔγραψαν εἰς τὰς ἀναφοράς αὐτῶν οἱ ἀπὸ Σύρου καὶ Γαλαξειδίου, δημοσιεύω τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἀκόλουθον πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον ἔγγραφόν μου.

Ἀρ. 2465.

«Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 ὁκτωβρίου 1869.

«Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον.

«Ἀποκρίνομαι εἰς τὸ 6449 παράγγελμα τοῦ σεβαστοῦ ὑπουργείου, ἐπιστρέφων συγχρόνως καὶ τὸ ἀποσταλὲν μοι ἔγγραφον.

«Οἱ τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικοῦντες, μυχθόντες ἐκ πείρας ὅτι ὑπὸ πᾶσαν πέτραν κρύπτεται σκορπίος, ἀναλογιζόμενοι δὲ ὅτι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ναυτικοῦ ἀσύλου πολλῶν πετρῶν ὑπάρχει χρεῖα, πρὶν ἢ ἐκτελέσωσι τὸ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ κτιρίου αὐτοῦ δοθὲν αὐτοῖς πρόσταγμα, πολλὰς ἀνεμόχλευσαν πέτρας, καίτοι δυνάμενοι νὰ προβῶσι θαρρᾶλέως εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, διότι ἄλλοι φέρουσι τὴν εὐθύνην τοῦ ἐπιχειρήματος, ὑπὲρ οὗ μεγάλη τῇ φωνῇ ἐν ἐπισήμῳ πανηγύρει ὁ τῶν καλῶν φίλος πρωθυπουργὸς ἐλάλησεν ἐν ὑπαίθρῳ παρόντος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως, παρούσης τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Βουλῆς, παρόντων τῶν ἐν τέλει καὶ ξένων ἐπισήμων, παρόντος λαοῦ παμπληθοῦς. Πρὸς τὸ παρὸν δὲ δύνανται νὰ καυχῇθωσιν οἱ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου διοικηταὶ ὅτι, φιλοτιμηθέντες τοῦ δήμου Πειραιῶς καὶ τινος δημότου πλουσίου, κατώρθωσαν καὶ ἀπέκτησαν δωρεάν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ταμεῖου αὐτοῦ εὐρυτάτην ἐν Πειραιῇ πλατεῖαν καὶ οἰκόπεδον βαρύτιμον τὸ πρῶτον δ' αὐτὸ πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ναυτικοῦ ἀσύλου εὐτυχὲς βῆμα ἐγγυᾶται καὶ περὶ τῶν λοιπῶν.

«Περисκεμμένως λοιπὸν βηματίζοντες, περὶ μὲν τοῦ σχεδίου τοῦ κτιρίου ἠρωτήσαμεν καὶ φίλους καὶ ἐχθροὺς καὶ ξένους, κατὰ συμβουλήν δὲ τοῦ δικηγόρου τοῦ ταμεῖου προσεκαλέσαμεν ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΣ τοὺς ἔχοντας οἴκους ἢ οἰκόπεδα περὶ τὴν πλατεῖαν Βαρβά-

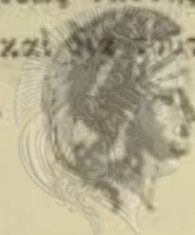
κη νὰ παρουσιάσωσι τὰς ΝΟΜΙΜΟΥΣ αὐτῶν κατὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀσύλου ἐνστάσεις. Πρὸς ἐπίδοσιν ἐμάλιστα τῆς δικαστικῆς κλήσεως πρὸς γόναιον, οἰκόπεδον περὶ τὴν πλατεῖαν ἐκείνην ἔχον, συνέδραμε καὶ ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία, καὶ μετὰ κόπου πολλοῦ εὐρέθη ἡ ἀναζητούμενη τοῦ οἰκοπέδου ἄγνωστος ἐκείνη κυρία.

«Ἐκ τῶν δέκα περὶ τὴν πλατεῖαν Βαρβάκη ἐχόντων οἴκους ἢ οἰκόπεδα οὐδεὶς ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΣ ἐνέστη, ἐξαρουμένου ἐνὸς ἀνοήτως ἀντιποιομένου καὶ τὴν κυριότητα τῆς πλατείας ἐκείνης, κατ' αὐτὰς δὲ πρόκειται νὰ κρίνωσι τὰ δικαστήρια ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου. Ἄπαντες δὲ οἱ λοιποὶ, καὶ ἂν εἶχον νόμιμόν τι δικαίωμα κατὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀσύλου, ἀπέβαλον αὐτὸ, διότι πᾶσα αὐτῶν ἐνστασις καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, κατὰ τὸν νόμον, ἤδη εἶναι ἀπαράδεκτος, παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας. Ἀλλ' ἐὰν πραγματικῶς οἱ περὶ τὴν πλατεῖαν Βαρβάκη ἰδιοκτῆται ἐζημιούντο κατὰ τι ὑπὸ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναυτικοῦ ἀσύλου, ἤθελον ἄρ' αὖ γε στερᾶσαι τὴν ζημίαν καὶ δὲν ἤθελον καταφύγει εἰς τὰ δικαστήρια, καλούμενοι μάλιστα; Μηδενὸς δὲ ζημιουμένου, τίς κατέστησεν αὐτοὺς κριτὰς τῶν τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου ἐπιχειρημάτων; Ἡ προσφυγὴ λοιπὸν αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐνστασις κατὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀσύλου οὐδεμίαν ἔχουσι νομικὴν ὑπόστασιν.

«Τὴν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου μὴ νομικὴν ταύτην ἐνστασιν ὑπέγραψαν ἑπτὰ ἐκ τῶν δέκα περὶ τὴν πλατεῖαν Βαρβάκη περιούκων μετὰ τῶν ὑπογραφάντων δὲ συνετάχθη καὶ τὸ γόναιον. Ἐκ τῶν ἑπτὰ ὅμως αὐτῶν πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσι δύο, διότι δὲν δύνامي νὰ πιστεύσω ὅτι δύο ἄνδρες διαπρέψαντες ἐν τῇ τῶν δημοσίων κυβερνήσει καὶ γένους ὀνομαστοῦ εὐπέγραψαν, ἢ τοῦλάχιστον ὑπέγραψαν ἐν ἐπιγνώσει, τὰ ἀκατάληπτα τῶν ἐνισταμένων ἀκόλουθα λόγια: «τὰ συγκεκριμένοντα τὸ ὅλον τῆς μὴ νομίμου αὐτῶν ἐνστάσεως.

«Ἐλπίζομαι ὅτι οἱ εὐπειθεῖς ὑπογεγραμμένοι, ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐπιτρέψει τὴν ἔναρξιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἀσύλου, πρὶν ἢ προηγουμένως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὰς σκέψεις μᾶς, ἰδέαν ἢ ἀπεδέχθῃ σπεύδουσα ὅπως μὴ γαρή διστάζουσα νὰ ἐγκρίνῃ ἔργον ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς τάξεως ἐκείνης τῶν πολιτῶν ἐν ᾗ καυχᾶται δικαίως τὸ ἔθνος.

«Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ σκότει τῆς ἐκφράσεως ταύτης ὑποφαίνεται ὅτι τὸ ἔργον εἶναι ἀγαθόν, καὶ ὅτι αὐτὸ ἐπὶ

δίκαιον, εἴτε ἄδικον. Πῶς δὲ ἦτο δυνατόν ν' ἀποσκευασθῇ δικαία δικαίων αἵτησις ἐν ᾧ ἄνθρωπων οὐχ ὁσίων καταλαλιά ὑπερέβη τὸν ἱερὸν τοῦ Βουλευτηρίου βηλόν; Ἡ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου διοίκησις ἔχει μόνον κατὰ τὸν νόμον εἶναι αὐτοκράτορας, ὡς ὁρθῶς τοῦτο πρὸς τὴν Βουλὴν ἐξηγήσαν ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός, ἀλλ' ἐν ἡμέραις φοβεραῖς ἐτόλμησε καὶ ἔγραψε πρὸς τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν συνέλευσιν κατὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως, ἥτις διενεώτο νὰ λάβῃ τὸ ναυτικὸν χρῆμα. Πρὸς τιμὴν δὲ τῆς συνέλευσεως ἐκείνης ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἔχει μόνον δὲν ἐκρίθημεν ἄξιοι τιμωρίας, ἀλλὰ καὶ τὸ χρῆμα τὸ ναυτικὸν ἐσώθη τότε ἀπὸ πάσης ἐπηρείας.

Ἀπαιτοῦσι δὲ οἱ ὑπογράψαντες τὰς ἀναφοράς.

Πρῶτον. Τὴν μεταβρόθυμιν τῶν περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου καθεστώτων, καὶ τὴν παραδοχὴν ἐμποροπλοιάρχων εἰς τὴν κυβερνήσιν αὐτοῦ.

Δεύτερον. Τὴν ὑπὸ ἐμποροπλοιάρχων καὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐπεξεργασίαν τῆς διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου, διότι ὑποπτα κατ' αὐτοὺς εἶναι τὰ ἔργα τῶν διοικούντων τὸ ταμεῖον αὐτό.

Τρίτον. Τὴν καταστολὴν τῆς ἐξουσίας τῶν διοικούντων τὸ ταμεῖον, οἵτινες κατηγοροῦνται ὅτι ἀπονέμουσι τὰς συντάξεις κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς.

Ἐγὼ τε καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ τὸ χρῆμά σας διαχειριζόμενοι εἴμεθα τοσοῦτον ἀνώτεροι τῶν κατηγορῶν, ὥστε καταφρονοῦντες τοὺς συκοφάντας στρέφομεν αὐτοῖς τὰ νῶτα. Ἄν δ' ἀληθῶς οἱ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικούντες κατεχρῶντο, οἱ κατήγοροι δὲν ἤθελον ἀνοίξει τὸ στόμα τῶν· διότι οἱ καταχρῶμενοι δὲν σκαλεύουσι τὸ πῦρ σιδήρῳ, ἀλλὰ φράσσουσι χρυσῷ τῶν ἐναντίων τὰ στόματα, κατὰ μίμησιν τοῦ πονηροῦ ἐκείνου πλοιάρχου, ὅστις πρὸς μὲν τοὺς μὴ βλέποντας ναύτας αὐτοῦ ἔδιδε μερτικὸν τρίς ἐριάντα ἐννενηντα καὶ δέκα ἑκατὸ πρὸς δὲ τοὺς βλέποντας, τρίς πενήντα ἐννενηντα καὶ δέκα ἑκατὸ διότι καὶ αὐτὸς ἐλάμβανεν ὅ,τι καὶ πρὸς τοὺς βλέποντας ἔδιδεν. Ὁ ἀπὸ τῶν δικαίων ὅμως κτώμενος οὔτε χρεῖαν τινὸς ἔχει, οὔτε φοβεῖται τινα, ἀλλὰ σιδήρῳ σκαλεύει τὸ πῦρ, καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γεννιήτω.

Ὀλίγον προσέτι φροντίζουν οἱ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικούντες ἂν ὁ διέπων αὐτὸ νόμος ἀλλάξῃ καὶ τροποποιηθῇ κατὰ τὰς ὁρέξεις τῶν πλεονεκτῶν καὶ τῶν ῥαδιούργων· διότι καὶ ἂν σωθῇ τὸ ταμεῖον αὐτὸ, αὐτοὶ κατ' οὐδὲν ὠφελοῦνται· καὶ ἂν κατασραφῇ, κατ' οὐδὲν αὐτοὶ ζημιοῦνται. Ἐθρήνουν καὶ ἐκόπτοντο αἱ γυναῖκες, βλέπουσαι τὸν Σωτῆρα παραπεμπόμενον εἰς τὸ

σταυρωθῆναι· ἀλλ' ἐκεῖνος στραφεὶς πρὸς αὐτάς εἶπε· «Μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, ταλαίπωροι, ἀλλὰ κλάσατε τὰ κεφάλια σας καὶ τὰ παιδιὰ σας». Ἄς κλάσωσι λοιπὸν αἱ χήραι καὶ τὰ ὄρφανά, ἃς κλάσωσιν οἱ μηδὲν ἔχοντες στήριγμα ναυτικοί, ἂν τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον πάθῃ· οἱ δὲ δωρεὰν αὐτὸ διοικούντες, τὴν δύσιν τοῦ βίου τῶν ἤδη παραμείβοντες καὶ ὀλίγον ἔτι ἔχοντες ὑπολειπόμενον ἐργασίας χρόνον, οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ταμείου αὐτοῦ ἀναμένουσι. Βαστάζουσι δὲ πρὸς ὦραν τὸ ἐμπιστευθῆν αὐτοῖς νεογνὸν καὶ δὲν παραδίδουσιν αὐτὸ εἰς τοῦ πρώτου τυχόντος λύκου τὸ στόμα, διότι τοιαῦτα ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐπιβάλλει τοῖς ἀνθρώποις καθήκοντα. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ τύχης καὶ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐπακτινούντων αὐτὸ κινδύνων.

Δὲν δύνανται ὅμως νὰ παρατρέξωσιν ἐν σιωπῇ οἱ τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικούντες καὶ τὴν ἄλλην τῶν συκοφαντῶν κατηγορίαν, ὅτι δηλαδὴ ἀδικοῦμεν τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά, δικάζοντες τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν οὐχὶ κατὰ τὸ δίκαιον, ἀλλ' ἀσπλάγχχνως καὶ ἰδιοτρόπως. Ὅθεν θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες ἀναγκάζομεθα πρὸς ἄμυναν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου νὰ μνημονεύσωμεν κύρια ἐνόματα, καὶ τῆς μνείας ταύτης δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ αἵτιοι.

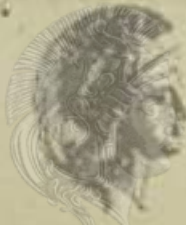
Ἐν πρώτοις, διὰ νὰ ἐννοήσῃτε μέρος τῶν αἰτίων, δι' ἃ αἱ ἀναφορὰὶ ἐγένοντο, πληροφορῶ ὑμᾶς ὅτι οἱ πρῶτοι ὑποβολαῖς τῶν δύο αὐτῶν ἀναφορῶν εἶναι οἱ τῶν νέων Ψαρῶν βουλευταὶ Κωνσταντῖνος Νικόδημος καὶ Ἰωάννης Κοτσιᾶς, καὶ ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου. Παρασιωπῶ τὰ ἐνόματα τῶν ἄλλων τοῦ θάνατος αὐτοῦ ὑπηρετῶν, διότι καὶ καταφρονήσιως ἄξια εἶναι καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν μας οὐδὲν συμβάλλουσιν.

Οἱ βουλευταὶ λοιπὸν Νικόδημος, Κοτσιᾶς καὶ Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου, κατὰ τὰ ἀνά χεῖράς μου ἰδιόχειρα αὐτῶν ἐπιστόλια, ἀπήτησαν καὶ ἄλλων αἰτήσεων τὴν ἐπικύρωσιν, καὶ τῶν ἀκολούθων.

ΛΙΤΗΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μαρία χήρα τοῦ ἐκ Ψαρῶν πλοιάρχου Μιχαήλ Ι. Παπαῖ αἰτᾷ σύνταξιν, διότι ὁ σύζυγός αὐτῆς ἐπαθεν ἐν τῷ πλοίῳ, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε Προσάγει ἀποδείξεις.

1. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου.
2. Τὸ ναυτικὸν φυλλάδιον τοῦ συζύγου τῆς.
3. Τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.
4. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἱατροῦ.

«Ὦθεν μετέβην ἐκεῖ, ἐλπίζων νὰ τῷ φέρω θεραπείαν
»τινά, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐσῃς τῆς αἰτίας θανατηφόρου,
»ὁ δυστυχὴς κατὰ συνέπειαν τούτου ἐπαυσε τοῦ ζῆν,

12
24

»ἀποθανὼν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ὀκτω-

»βρίου τοῦ 1867, ὥραν ἑκτὴν πρὸ μεσημβρίας, ἀφῆ-
»σας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὴν ἐκυτοῦ οἰκογένειαν.

Εἰς ἐνδειξιν τούτου κτλ.

«Ὁ ὑγειονομικὸς ἱατρός
«ΙΩΑΝ. ΚΕΛΕΖΙΑΣ.»

Παρατηρητέον δὲ ὅτι ἂν τὸ πάθημα τοῦ πλοιάρχου
Μιχαὴλ Ι. Παπᾶ ἦτον ἀληθὲς, ὁ ναυτικὸς αὐτοῦ, ἐπειδὴ
ἐξῆσε πάσχων εἰκοσι μῆνας, ἤθελεν αἰτήσῃ συντάξιν
ἐτι ζῶν. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανε, καὶ οὐδὲν ἤτησε,
διότι ἐγίνωσκεν ὅτι οὐδὲν ἐπαθε. Πάντα λοιπὸν τὰ
περὶ τῶν συμβάντων αὐτοῦ ἐξαλαβύθησαν μετὰ τὸν θά-
νατον αὐτοῦ.

ΛΙΤΗΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἀγγελικὴ χήρα τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Τσεντσιρέ
αἰτεῖ συντάξιν, διότι ὁ σύζυγος αὐτῆς παθὼν ἐν τῷ
πλοίῳ καὶ ἀποβὰς εἰς τὴν ξηρὰν ἀπέθανε.

Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως αὐτῆς ἡ χήρα προσά-
γει·

1. Τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.
2. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου.
3. Τὸ ναυτικὸν φυλλάδιον τοῦ πλοιάρχου.
4. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἱατροῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπερρίψε τὴν αἴτησιν διὰ τοὺς ἀκολού-
θους λόγους.

Κατὰ τὸ ναυτολόγιον, ὁ πλοίαρχος, περὶ οὗ πρόκει-
ται, κατέπλευσεν εἰς παλαιὰ Ψαρὰ τὴν 9 ἀπριλίου
1868. Κατὰ τὸ ἡμερολόγιον, τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὸ
πλοῖον ἐθαλασσοπέρα καὶ τὴν δεκάτην τοῦ αὐτοῦ
μηνὸς ἀπριλίου ἐν θαλάσσῃ ὁ πλοίαρχος ἐπαθε.

Κατὰ τι δὲ μαρτυρικὸν τουρκικόν, ἐκδοθὲν τὴν 16
μαΐου 1868 ὑπὸ τοῦ ὑγειονόμου Ψαρῶν Σουλεϊμάν
ἐφέντη, τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ πλοιάρχου κατέπλευσεν
εἰς Ψαρὰ τὴν 10 ἀπριλίου 1868.

Πρώτη ἀντίρρασις.

Κατὰ τὸ ναυτολόγιον, τὴν 12 ἀπριλίου 1868 ὑ-
γειονόμος παλαιῶν Ψαρῶν ἦτον ὁ Χαβούζ Ἀχμέτ ἐφέν-
της, ἡ Χαβούζ Ἀχμέτ ἀγᾶς. Κατὰ τὸ ναυτικὸν ὅμως

φυλλάδιον τοῦ πλοιάρχου, τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὑγειονό-
μος παλαιῶν Ψαρῶν ἦτον ὁ Σουλεϊμάν ἐφέντης.

Δευτέρα ἀντίρρασις.

Τὸ ναυτικὸν τοῦ πλοιάρχου φυλλάδιον εἶναι πλα-
στογραφημένον· παρενεβλήθησαν δὲ δι' ἄλλης μελάνης
αἱ λέξεις «Κτυπήσας ὁ πλοίαρχος τὴν 10 ἀπριλίου
»ἐντὸς τοῦ πλοίου καὶ σταθεῖς ἀνίκανος.»

Τὸ ἡμερολόγιον εἶναι ὁ τύπος τοῦ ψεύδους. Κατ' αὐ-
τὸ ἄγνωστον εἶναι πότε τὸ πλοῖον ἀνεχώρησεν ἐκ Ψα-
ρῶν. Κατὰ τὸ ναυτολόγιον ὅμως καὶ τὸ ναυτικὸν τοῦ
πλοιάρχου φυλλάδιον, τὸ πλοῖον ἦτον εἰς Ψαρὰ τὴν
δωδεκάτην ἀπριλίου 1868. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ πρῶν
(καθ' ὃ λέγει τὸ ἡμερολόγιον) τὸ πλοῖον, «Ἦσαν ἀπὸ
»διαφόρους ἀνέμους, εἶχε φθάσει εἰς τὸν κόβο Μαλεία.»
Πρᾶγμα φύσει ἀκτόρθωτον, διότι δὲν δύναται νὰ δια-
νόσῃ πλοῖον, τῇ βοηθείᾳ μάλιστα διαφόρων ἀνέμων,
τὴν μεταξὺ παλαιῶν Ψαρῶν καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Μα-
λεία ἀπόστασιν ἐν διαστήματι ὀλίγων ὥρων. Οὐτε τῶν
Φαιάκων αἱ παράδοξοι νῆες, αἱ ταχέει ὥσεϊ πτερόν,
ὥσεϊ νόημα, δὲν ἔτρεχον τόσον, ὅσον ἔτρεξε τὸ πλοῖον
τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Τσεντσιρέ.

Τὸ ναυτικὸν τοῦ πλοιάρχου αὐτοῦ φυλλάδιον ἐξε-
δόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 13 μαρτίου τοῦ 1868 ἔτους, φέ-
ρει δὲ σημειώσιν μαρτυροῦσαν ὅτι τὴν 13 φεβρουαρίου
1868 τὸ φυλλάδιον αὐτὸ ὑπῆρχεν ἐν Σόρῃ. Πρᾶγμα ἀ-
δύνατον.

Μέχρι τῆς τελευταίας θαλασσοπορίας ὁ πλοίαρχος
Δημήτριος Τσεντσιρές ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
πλοιάρχοντα καὶ ἐναυτίλλετο ὡς ὑποπλοίαρχος. Κατὰ
τὴν τελευταίαν θαλασσοπορίαν ὁ πατὴρ ἀπὸ ὑποπλοι-
άρχου ἐγένετο πλοίαρχος, καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ πλοιάρχου
κατέβη εἰς τὴν τοῦ ὑποπλοιάρχου τάξιν. Ἀμφότεροι δὲ,
ὅ,τε πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς, ἐδοκιμαύθησαν τὸ ταμειον, κα-
ταλογίζοντες τοὺς μὲν ναύτας πρὸς δραχμὰς ἐβδομή-
κοντα τὸν μῆνα, τὸν δὲ ὑποπλοίαρχον πρὸς εἰρήκοντα.
Κατὰ τὸν νόμον δὲ πᾶς ὁ δοκιμαζόμενος τὸ ταμειον ἀ-
ποβάλλει τῆς συντάξεως τὸ δικαίωμα. Ἔστω ἥρκει καὶ
μόνη ἡ δολιότης αὕτη πρὸς καταδίωκν τῆς αἰτήσεως
τῆς χήρας τοῦ πλοιάρχου Τσεντσιρέ.

ΛΙΤΗΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Μαριγῶ χήρα τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Ι. Φιλίνη
αἰτεῖ συντάξιν, διότι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀπέθανεν ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ, παθὼν καὶ ἀσθενήσας ἐν τῷ πλοίῳ καθ'
ὁδόν.

Ἡ αἴτησις ἀπερρίφθη διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

Κατὰ τὸν νόμον τὰ παθήματα βεβαιοῦνται,

1. ὑπὸ τοῦ ἡμερολογίου.

Τὸ ἐνιαύσιον ἔλεος εἶναι μόνιμον καὶ πεντηκοντά-
δραχμον. Τὰ τέκνα δὲ τῆς αἰτούσης εἶναι εἰς τρυφερὰν
ἡλικίαν καὶ θηλυκά. Κατὰ φυσικὸν λοιπὸν λόγον εἰς
τὴν χήραν, περὶ ἧς πρόκειται, τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον
παρεχώρει τοῦλάχιστον χιλίας δραχμὰς ἀντὶ τῶν ἐν-
νέκ, τὰς ὁποίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς εἰσέφερε.

Καὶ ταῦτα μὲν ὑπαγορεύει ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ εὐ-
ρυτέρα φιλανθρωπία· ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν Ἀναρ-
γύρος Α. Χ. Ἀναργύρου ὠργίσθη κατὰ τῶν διοικούντων
τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον εἰς βαθμὸν ἄκρον, καὶ προσέ-
φυγεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, καὶ διὰ μακρᾶς
ἐκθέσεώς του ἤλεγξε τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ὡς ἄδικον
καὶ ὑβριστικὴν.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ πρὸς
τὸν βουλευτὴν Σπετσῶν, καὶ ἀπέστειλε τὴν αἴτησιν
αὐτοῦ πρὸς τοὺς διοικούντας τὸ ταμεῖον τὸ ἀπομαχι-
κόν, λέγον· «Αἱ δεύτεραι σκέψεις· σοφώτεραι τῶν πρῶ-
των.» Ἐκλινε δὲ τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ ὑπουργικὸν συμβού-
λιον πρὸς τὸν βουλευτὴν Σπετσῶν, διότι μὴ θέλων
ποτὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων Φίλιππος νὰ δώσῃ ἀ-
κρόασιν εἰς τοὺς γογγυσμοὺς γραϊδίου τινος καὶ προ-
φασιζόμενος ὅτι δὲν κηκαίρει, ἤκουσε τὸ «Καὶ μὴ βα-
σίλευε.» Εὐτυχῶς δὲ ἡ δυστυχῶς σήμερον καὶ παντα-
χοῦ τῆς γῆς ἀναγκάζονται οἱ ἐπὶ κεφαλῇ νὰ προσέ-
χωσι τί λέγουσι καὶ οἱ ἐπ' οὐρᾶς, ἐξαίρετως δὲ εἰς τὴν
Ἑλλάδα, εἰς ἣν τὰ πάντα ἐσεύθησαν, καὶ ἔχει μόνον
ἔπεσον ἀπὸ τοῦ θρόνου ὁ ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀξιώ-
ματα ἀπέβαλον τὸ φέγγος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρχὴ ἐκρύβη,
καὶ ἡ ἐξουσία ἔφυγε, καὶ τῆς δυνάμεως τὰ νεύρα ἐνερ-
κώθησαν. Κηρύσσει πόλεμον οὐχὶ ὁ ἡγεμὼν, ἀλλ' ὁ
βουλόμενος· τοῦ δημοσίου θησαυροῦ αἱ κλεῖδες παρε-
δόθησαν ἀλλοτρίοις· ἐνομοθέτησαν καὶ μὴ προσήκοντες·
ἡ πολιτεία ἀπάγεται ὅπου οὐ θέλει, φόβος δὲ καὶ ἐκ-
στασις κατέλαβε πάντας. Καὶ ἰδοὺ καταλαμβάνει τις
διατί οἱ μετὰ τοῦ εὐτυχοῦς Ξενοφῶντος· μύριοι διήλθον
τὴν Ἀσίαν ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου μαχόμενοι, οἱ δὲ μετὰ
τοῦ δυστυχοῦς Νικίου πεντακισμύριοι οὐδ' εἰς γείτοια
νὰ καταφύγῃσι πόλιν ἠδυνήθησαν· διότι οὗτοι μὲν εἰς
πάντα ἄλλον ἢ εἰς ἑαυτοὺς ἐθάβρουν, ἐκεῖνοι δὲ ἐπὶ
τὰς ἰδίαις αὐτῶν δυνάμεις πεποιθότες παραβολώτατον
ἐπεχείρησαν ἔργον. Τοσοῦτον δὲ τὰ ἡμέτερα κατέπε-
σον, ὥστε ὁ κύριος Ι. Σκαλτσούνης, ὁ τύχῃ ἀγαθὸς
«μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ἀφοσιώσεως τὴν ἠθικοποίη-
σιν τῆς Ἑλλάδος ἀναλαβὼν,» οὐδένα ἄλλον παρ' ἡμῖν
εὔρεν ὀρθόν, εἰμὴ «τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐθνικῆς τρα-
πέζης, τοὺς πλείστους τῆς ἰονικῆς, τοὺς τοῦ σιδηρο-

«δρόμου, καὶ τοὺς τῶν ἰδιωτικῶν κτταστημάτων Σύρου
«καὶ Πειραιῶς.»

Οἱ δὲ δημόσιοι ὑπηρεταί;

«Κλέπται τ', ὀρχησταί τε, χοροτυπίησιν ἄριστοι,
«ἄρνων ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.»

«Διότι οὐτε μ' ἐπιστάσις καὶ δεξιότητος ἰχνηλατοῦν-
«ται, οὐτ' ἄλλος τις τιμιότητος καὶ ἱκανότητος μετέ-
«χει, εἰμὴ οἱ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενεῖς.»

Ἀλλὰ ποῦ τοῦ λόγου ἡ ῥύμη μὲ παρέσυρεν!

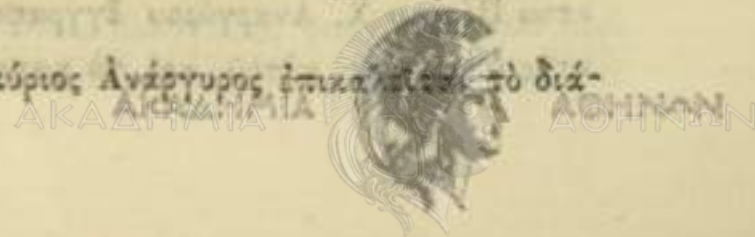
Ἀπέστειλε λοιπὸν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς
τοὺς διοικούντας τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον τὴν τοῦ βου-
λευτοῦ Ἀναργύρου Α. Χ. Ἀναργύρου ἀπαίτησιν, κατ'
ἄλλον ὁμῶς τρόπον, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ
Ἀγασιλάου, ὅστις, προστατεύων χειρὶ τε, ποσί τε φίλον
τοῦ ἀδικούντος, ἔγραψε πρὸς τὸν διώκοντα αὐτὸν τάδε·
«Νικήας εἰ μὲν οὐκ ἀδικεῖ, ἄφες· εἰ δὲ ἀδικεῖ, ἡμῖν ἄφες,
«πάντως δὲ ἄφες.» Διὰ τοῦτο δὲν ἐδιστασάμεν νὰ ἐ-
πιμεινῶμεν εἰς ὅ,τι ἄπαξ ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ περὶ τοῦ
προκειμένου ἀπεφασίσθη. Τὴν αἰτιολογίαν δὲ ταύτης
τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικούντων τὸ ἀπομαχικὸν τα-
μεῖον ἐξηγεῖ τὸ ἀκόλουθον πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν
ὑπουργεῖον ἐγγραφόν μου.

«Κατὰ τὰ βασιλικά διατάγματα, τὰ πρὸς ἑρμη-
«νεύειν τοῦ νόμου τοῦ περὶ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου ἐκδο-
«θέντα, τὰ παθήματα τῶν θαλάσσης ἐργατῶν βε-
«βαιουῦνται ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ πλοίου καὶ ἐπὶ
«τοῦ ναυτολογίου. Οὐτε τὸ ναυτολόγιον, οὐτε τὸ ἡμε-
«ρολόγιον τοῦ πλοίου, ἐφ' οὗ ἐναυτίλλετο ὁ ναύτης
«Πέτρος Χ. Ἀναργύρου, λαλεῖ τι περὶ τοῦ παθήματος
«τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Καὶ τὸ μὲν ναυτολόγιον ἔχω
«ὑπ' ὄψιν μου, τὸ δὲ ἡμερολόγιον ἂν εἶχέ τι γεγραμ-
«μένον, βεβαίως ἤθελον παρουσιάσαι αὐτὸ οἱ ἀπαι-
«τοῦντες.

«Τὸν βουλευτὴν κύριον Ἀναργύρον ἐσκανδάλισε τὸ
«ὄνομα γαέτης. Ἀλλὰ τίς δύναται ν' ἀλλάξῃ τὸν βα-
«θμὸν τοῦ ναυτιλλομένου; Ἄν δὲ δὲν ἐναυτίλλετο ὡς
«ναύτης, ἐδολιεύθη τὸ ταμεῖον, διότι ὡς ναύτης εἰσέ-
«φερε. Πᾶς δὲ δολιευόμενος τὸ ταμεῖον, κατὰ τὸ 15
«ἄρθρον τοῦ νόμου, ἀποβάλλει τῆς συντάξεως τὸ δι-
«καίωμα.

«Τὸν βουλευτὴν κύριον Ἀναργύρον ἐσκανδάλισαν αἱ
«λέξεις θαλάσσης ἐργάται. Αἱ λέξεις ὁμῶς αὗται εἶναι
«ὅροι τοῦ νόμου. Ἑλληνιστὶ δὲ θαλάσσης ἐργάτης λέ-
«γεται πᾶς ναυτικός ἀπὸ τοῦ ναυάρχου μέχρι τοῦ
«παιδός.»

«Ὁ βουλευτὴς κύριος Ἀναργύρος ἐπικαλεῖται τὸ διά-

Κατὰ τῶν πονηρῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ἡδύναντο οἱ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικοῦντες ὡς ἀντιτάξωσιν ἀναφορὰς ἄλλας εἰλικρινεῖς· ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην βοηθοῦ, σκεπαστοῦ, προστάτου· ἀρκεῖ αὐτοῖς ἡ πανοπλία τῆς ἀληθείας, ἣν ὁ Θεὸς τοῖς ἀπὸ τῶν δικαίων κτωμένοις ἀντὶ πάσης ἄλλης δυνάμεως ἐδωρήσατο. Ἀμύνονται δὲ αὐτοὶ οὐχὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ταμείου, τοῦ περιλαμβάνοντος καὶ τοὺς ἰδρωτάς σας καὶ τοὺς ἰδρωτάς των· ἀμύνονται, μένοντες ὅπου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐτάχθησαν, ἔτοιμοι δὲ εἶναι νὰ παραδώσωσι προθύμως χρηστοῖς διαδόχοις τὴν ἱεράν παρακαταθήκην, ἥς ἀδυσωπότης ἐπιμελήθησαν, διότι κατὰ μεγάλου ἀρχαίου Ἑλλήνου ἀνδρὸς λόγιον, «Τὸ εἰλεῖν καὶ συνάμα φρονεῖν εἶναι πρᾶγμα ἀδύνατον.»

Πρὸς βεβαιώσιν δὲ τῆς εὐθύτητος, μεθ' ἧς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ σταθμίζουσι τὰ δικαιώματα τῶν σύνταξιν ἀπὸ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου αἰτούντων, φέρω καὶ τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα.

Πρὸ τινων ἐτῶν πλοίαρχός τις ἐξ Εὐβοίας, νομίζων ὅτι τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον εἶναι κολλύβων κάλαθος, ἀπῆται νὰ βάλῃ καὶ αὐτὸς ἐντὸς αὐτοῦ τὴν χεῖρά του, ἥτοι ἀπῆται παρανόμως μνησίαν σύνταξιν πεντηκοντάδραχμον, ἐθάρρει δὲ μεγάλως εἰς τὴν προσοίαν τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ δικηγόρου Μιτσάκη, διότι, ὡς φαίνεται, ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ψήφοις σημαίνει. Καὶ τῷ ὄντι προσήλθον ἀμφοτέρω οἱ φίλοι αὐτοῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ὑπεβλήθησαν δὲ αὐτοῖς τὰ ἐγγράφα τοῦ αἰτούντος, καὶ ἀρέθη αὐτοῖς ἡ περὶ τοῦ πρακτείου κρίσις, ὅχι διότι ἐπρόκειτο νὰ χαρισθῶμεν εἰς ἰσχύοντας ἢ φίλους, ἀλλὰ διὰ νὰ δεῖξωμεν ὅτι ἐμπιστευόμεθα τὴν κρίσιν τοῦ δικαίου εἰς πάντα ἄνθρωπον σεβόμενον τὸ δίκαιον. Δὲν ἠπατήθημεν δὲ, διότι ὁ κύριος Μιτσάκης καὶ ὁ κύριος Μιτσάκης ἀπῆλθον ἀπρακτοί, λέγοντες, «Ἐχετε δίκαιον.»

Ἀλλ' εἰς δύο, τρεῖς δὲν δύνανται ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ χεῖμάρρου. Ἡ Ὀλλανδία κεῖται κατωτέρω μεγάλων ποταμῶν, τῆς μεγάλης θαλάσσης κατωτέρω, κρηπίδες δὲ συνέχουσι τοὺς ποταμοὺς, καὶ προχώματα συντρίβουσι τὴν βίαν τῶν κυμάτων· ἂν δὲ ποτε ἀνοιχθῇ που βῆγμα, μικροὶ μεγάλοι τρέχουσι καὶ φράσσουσι τοῦ κατακλυσμοῦ τὸ στόμα. Ἡ Ἑλλάς κεῖται ὑπὲρ τοὺς ποταμοὺς τῆς γῆς καὶ ὑπὲρ τὰς συναγωγὰς τῶν ὑδάτων· ἀλλ' ὑπὲρ τὴν Ἑλλάδα βέουσιν οἱ ποταμοὶ τῶν παθῶν καὶ κυμαίνεται ἡ θάλασσα τῶν συμπεπόντων, ποῦ δὲ κρηπίς; ποῦ πρόχωμα; Ἀντὶ ἐδραίων ἡθῶν χάρτινα περιφράγματα, οἱ λεγόμενοι νόμοι, κρηπίδων καὶ προ-

χωμάτων ἐπέχουσι τόπον, ἂν δὲ ποτε προσπαθῇ τις νὰ φράξῃ μικρὸν αὐτῶν σχίσμα, μυριοὶ διανοίγουσι πλειότερα καὶ μεγαλύτερα, καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἔτοιμος, καὶ ἐν τῷ κοινῷ κατακλυσμῷ πάσα ἀπόλλυται ψυχὴ ζῶσα· διότι τοῦ ἐν σφαλλομένῃ πόλει ὀρθοποδοῦντος εὐκολώτερον σώζεται ὁ ἰδίᾳ ἐν ὀρθοποδούσῃ σφαλλόμενος. Ἀπὸ τοῦ τοιούτου δὲ κατακλυσμοῦ πῶς νὰ σωθῇ τὸ ταμεῖόν σας;

Τὰ προχώματα δὲ καὶ τὰς κρηπίδας, ὅσας ὁ νόμος πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου συνέπηξεν, οἱ τὰς ἀναφορὰς παρασκευάσαντες ἐπεχείρησαν νὰ κατασκάψωσιν ὑπόβλως· διότι ἐκτὸς τῶν συμπεπόντων, περὶ ὧν εἶρηται, καὶ πάθη αὐτοὺς ἐλπύνουσι. Πρὸς μεταβολὴν δὲ οἰωνοδήποτε καθησώτων, κατὰ τὴν γνώμην σοφοῦ ἀρχαίου, ἀρκεῖ καὶ μικρὰ μικροῦ τινος αὐτῶν στοιχείου παρεκτροπὴ· διότι καθὼς ὁ καὶ ὀλίγον ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ κατ' ἀρχὰς ἀποκλίνων, ἐπιτεινομένης τῆς πορείας, εὐρίσκεται μετέπειτα πολὺ αὐτῆς ἀπέχων, οὕτω καὶ ὁ μικρὸν τι νόμιμον κινῶν ὅλης τῆς πολιτείας τὴν ἀνατροπὴν ἐπάγει τῇ τοῦ χρόνου βοηθείᾳ. Διὰ τοῦτο ἐπιμένομεν λέγοντες, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀλλάξωσιν αἱ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου βάσεις, διότι ἀφαικτῶς καὶ τὸ ταμεῖον αὐτὸ θέλει πάθει ὅ,τι ἐπαθε τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐπαναλέγω δὲ ὅτι τοῦ ταμείου σας ἡ ἀπώλεια κατ' οὐδὲν τὰ συμφέροντα τῶν διοικούντων αὐτὸ παραβιάπτει· ἀλλ' οὐδεὶς μὴ ἀχρεῖος μετὰ χαρᾶς καὶ ἀναλγήτως βλέπει τρυφῆς παράδεισον εἰς πεδῖον ἀφηνισμοῦ ὑπὸ ἀκρίδων μεταβληθέντα, καὶ ἀγαθὸν ἀνθρώπου ἔργον ἀνατραπὴν ὑπὸ τῆς κακίας καὶ τοῦ φθόνου. Κατὰ κακὴν δὲ τοῦ ἑλληνικοῦ γένους μοῖραν, εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καθὼς εἰς τὸν οἶκον εἰς ὃν δὲν γνωρίζει τὸ σκελετὸν ἀφῆρτε τοῦ, λαλεῖ «Ἡ γυνὴ, ὁ δούλος, οὐδὲν ἤττον, ὁ δεσπότης, ἡ παρθένος, ἡ γραῦς.» Λαλεῖ δὲ πᾶς περὶ πάντων ὡς εἰδώς, εἰς τοῦτο δὲ συνίσταται τῆς ἀνισχυντίας τὸ κράτος· καὶ ἰδοὺ ἀπὸ Σύρου διδάγματα καὶ ἀπὸ Γαλαξειδίου σύμβουλαί. Ἀλλὰ ποῖαν ἔχουσιν ἀξίαν ὑπαγορεύσεις πονηραὶ καὶ ὑποβολαὶ κακόβουλοι, καὶ ὑμεῖς τὸ ἐννοεῖτε καὶ ἐγὼ ἀρκούντως διὰ τῶν προειρημένων τὸ ἐξήγησα, ἔτι δὲ μᾶλλον σαφηνίζεται τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς ἐξῆς.

Ἐκάκιστ' ἴσως ἐπιμόνως τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ ἀσύλου, καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν καὶ τὸν πρωθυπουργὸν καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα ἐπολιόρκησαν στενῶς διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τοῦ ἔργου αὐτοῦ τὴν ἐπιχείρησιν. Ἄς ἀποδεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι δίκαιον, καὶ ὅτι ἡ ἄκρα αὐτῶν πρὸς τὸ ναυτικὸν ἀνάγκη, καίτοι αὐτῷ κατ' οὐδὲν προσήκοντες, ὑπεκίνησαν τὴν διαδήμα-

«ταγμα τοῦ 1836. Τὸ διάταγμα αὐτὸ οὐδὲν περὶ συν-
«τάξεων ἐκانونίσεν· αἱ συντάξεις δὲ, κατὰ τὸ 22 ἄρ-
«θρον τοῦ νόμου, ἄρχονται ἀπὸ τοῦ 1862, καίτοι τοῦ
«νόμου ἐκδοθέντος κατὰ τὸ 1861. Ἐὰν δὲ ἀπεκλεισθῇ
«καὶ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου ἔτος,
«τίς δύναται καὶ νὰ φαντασθῇ καὶ ὅτι τὰ ἔτη τὰ πρὸ
«τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου δίδουσι δικαίωμα εἰς σύν-
«ταξιν;

«Κατὰ τὸν νόμον, οἱ ἑνεκα δυστυχημάτων, (προελ-
«θόντων ἐκ περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως,
«τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς διανοίας αὐτῶν), ἐκπεσόντες
«τοῦ βαθμοῦ ὃν εἶχον καὶ μεθ' οὗ διετέλεσαν ὑπηρε-
«τούντες πέντε τοῦλάχιστον ἔτη, ἀπολαμβάνουσι τὴν
«σύνταξιν τοῦ βαθμοῦ, ἐξ οὗ ἐκ τῆς ἐξέπεσον. Ἀλλ'
«ἡ ὑπηρεσία τῶν θαλάσσης ἐργατῶν, κατὰ τὸν νόμον,
«ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου καὶ ἀπὸ τῆς
«πρώτης εἰς τὸ ταμεῖον καταβολῆς. Δικαίως δὲ ἡδύ-
«νατο νὰ ἐκλάβῃ τις ὡς μισθὸν τὸν νομοθέτην, ἐὰν
«οὗτος ἐνομοθέτῃ χορηγίαν συντάξεων καὶ πρὶν τῆς
«καταβολῆς χρημάτων. Βεβαίως δὲ ὁ ναύτης Πέτρος
«Χ. Ἀναργύρου, ὁ ἀπὸ τοῦ 1861 μόνος 434 ἡμέρας
«ὑπηρετήσας, ἀπὸ τοῦ 1861 δὲν ὑπηρετήσεν ἔτη πέν-
«τε ὡς πλοίαρχος.

«Τὸν βουλευτὴν κύριον Ἀναργύρον ἐκκαθάρισεν ἡ
«λέξις ἔλεος. Ἀλλ' ὑπὸ τοιοῦτον τίτλον καὶ ὁ ὑπουρ-
«γὸς τῶν ναυτικῶν καὶ ὁ Βασιλεὺς υπογράφουσι τοὺς
«καταλόγους τῶν ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ τα-
«μείου χορηγίαν χάριν ἔλεος λαμβανόντων. Τὴν αὐ-
«τὴν δὲ μεταχειρίζεται φράσιν καὶ τὸ περὶ ἐλευσμένων
«βασιλικὸν διάταγμα, τὸ κατὰ τὴν 3 αὐγούστου 1867
«ἐκδοθέν.

«Κατὰ τὰ βασιλικά διατάγματα, τὰ ἐμπνεύοντα
«τὸν νόμον τὸν περὶ ἀπομαχικοῦ ταμείου, αἱ μὲν μαρ-
«τυρίαι δὲν ἰσχύουσι, τὰ δὲ ἱατρικὰ πιστοποιητικὰ ὡ-
«σάυτως, ἐὰν δὲν ἐξεδόθησαν ἐγκαίρως. Τουτέστι, τὰ
«ὑπὸ τῆς χάρας τοῦ ναύτου Πέτρου Χ. Ἀναργύρου πα-
«ρουσιασθέντα μαρτύρων καὶ ἱατρῶν μαρτυρικά οὐδὲν
«ἰσχύουσιν.

«Ὁ ναύτης Πέτρος Χ. Ἀναργύρου ἀπὸ πάντε ἤδη
«ἑτῶν ἔμεναν ἀργῶν εἰς Σπέτσας. Ἄν ἔπαθε λοιπὸν, ἔ-
«παθε πρὸ πάντε ἑτῶν. Ἀφ' οὗ δὲ ἔπαθε πρὸ πάντε
«ἑτῶν, δικαίως πρὸ πάντε, πρὸ τεσσαρῶν, πρὸ τριῶν,
«πρὸ δύο, πρὸ ἑνὸς ἔτους, χθές, προχθές, ἐν ὅσῳ δη-
«λαδὴ ἔζη δὲν ἐζήτησε σύνταξιν;

«Ἰβρίσιν ἡ ἐπιτροπὴ, εἰς τὸ πρὸς τὴν χάραν τοῦ ναύ-
«του Πέτρου Χ. Ἀναργύρου ἐγγράφον, καὶ τὸν χρόνον
«τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καὶ τὸ καταβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ

«χρῆμα, διότι προέβλεπεν ὅτι ἤδη ὑπ' ὄψιν ἔχει. Μάρ-
«τυρες δὲ καὶ ἑνδεκα ἄλλαι αἰτήσεις φύσεως παρο-
«μοίας, τὰς ὁποίας πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ὁ βουλευτὴς
«κύριος Ἀναργύρος διὰ κλητῆρος τῆς Βουλῆς μοι ἀπέ-
«στειλε.

«Κατὰ τὰ νενομισμένα, αἱ περὶ συντάξεων αἰτήσεις
«ὑποβάλλονται διὰ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν. Αἱ ἑνδεκα
«λοιπὴν αἰτήσεις, δὲ μοι ἀπέστειλεν ὁ βουλευτὴς κύ-
«ριος Ἀναργύρος ὑπεβλήθησαν ἀτόπως. Ἀλλὰ περὶ αὐ-
«τῶν ἡ διοικοῦσα τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἐ-
«πιτροπὴ θέλει φροντίσει νὰ λάβῃ τὰς δεούσας πληρο-
«φορίας.

«Κατὰ τὸ 111 ἄρθρον τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος
«τοῦ ἐξηγουμένου τὸν νόμον, τὸν περὶ ἀπομαχικοῦ τα-
«μείου, πᾶσα μεταξὺ τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ
«αἰτουμένου σύνταξιν ἀμφισβήτησις κρίνεται ὑπὸ τῶν
«δικαστηρίων.

«Οἱ διοικοῦντες τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον
«ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως
«οὐδὲν ἔχουσι συμφέρον. Ὁ βουλευτὴς κύριος Ἀναργύ-
«ρος ἔχει· ἰδοὺ ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν διαφορά. Δὲν
«δυνάμεθα δὲ νὰ ὑποχωρήσωμεν, διότι καὶ ἐκιοῦς αἰ-
«τούμεθα καὶ τοῦ ταμείου κηδόμεθα.

«Εὐπειθέστατος

«Ὁ πρόεδρος

«Γ. ΖΩΧΙΟΣ.»

Ἰδοὺ ποίας αἰτήσεις ἀπορρίπτουσιν οἱ διοικοῦντες
τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον, καὶ ποίας ὑποστηρί-
ζουσιν οἱ τε βουλευταὶ Νικόδημος, Κοτσιᾶς, Ἀναργύ-
ρος, καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ θάλασσης τῶν ἀναφορῶν ὑπηγ-
ρέται. Δὲν ἐξηγητήσαμεν δὲ ὅλα τῆς φαιρέτρης ἡμῶν
τὰ βέλη, ἀλλὰ τοιαύτης φύσεως αἰτήσεις δυνάμεθα νὰ
παρουσιάσωμεν καὶ ἄλλας, καὶ ἄλλας, καὶ ἄλλας, εἰ
δέον. Ἐν παντὶ δὲ καιρῷ δυνάμεθα νὰ διςχυρισθῶμεν,
ὅτι ἴσως ἡδίκησαμεν τὸ ταμεῖον, ἐν ἀμφιβολίαις καὶ
δυσδιακρίτοις παραχωρήσαντες συντάξεις, οὐδέποτε ὁ-
μως αἰτοῦντα δικαίως σύνταξιν ἡ ἔλεος ἡδίκησαμεν
πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῶν λόγων μου, φέρω τὰ ἀκόλουθα
δύο παραδείγματα.

Πρῶτον παράδειγμα. Πλοίαρχός τις ἐκ Σπετσῶν, ἰδιο-
κτήτης ἄλλοτε πλοίου καὶ χρηστὸς ἄνθρωπος, ἔπαθε
πρὸ πάντε ἑτῶν κήλην ἐν τῇ τοῦ πλοίου ὑπηρεσίᾳ καὶ
αὐτῆς ἑνεκα, δὲν ἐζήτησε δὲ σύνταξιν, διότι δὲν εἶχεν
ἀνάγκην. Ἐπ' ἐσχάτων ὁμοίως ἡ τύχη ἀφῆρσεν ἀπ' αὐ-
τοῦ τὸ πλοῖον καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν πάμπτωχον καὶ μετὰ
κήλης φοβεράς. Ἐρυθρίων κατέφυγεν ἐν δυστυχίᾳ εἰς τὸ

ἡς ἀποφαίνονται, ὡς ἂν ἦσαν τοῦ χρήματος κύριοι, οἱ Σύριοι ἀναφορογράφοι.

Ἕλληνες θαλάσσης ἐργάται ἀπογεγραμμένοι εἶναι ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας· ἐν αὐτοῖς δὲ καταλέγονται τρισχίλιοι ἐν ἐνεργείᾳ πλοίαρχοι καὶ κυβερνήται. Κατὰ φυσικὸν λοιπὸν λόγον τὸ πολὺ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου χρήμα ἀνήκει εἰς τοὺς ναυκλήρους, τοὺς παῖδας, τοὺς ναύτας, καὶ ὅχι εἰς τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς κυβερνήτας. Ὅθεν, ἂν τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἡ τράπεζα νομοθετηθῇ, οἱ ναυκλήροι, οἱ παῖδες, οἱ ναῦται θέλουσιν εἰσθαι οἱ δανειζόμενοι, οἱ δὲ πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνήται οἱ δανειζόμενοι. Σημειωτέον δὲ ὅτι, κατὰ τοὺς Συρίους ἀναφορογράφους, ἡ ναυτικὴ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τράπεζα δὲν πρέπει νὰ δανείζῃ εἰς τοὺς κυβερνήτας, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐξ αὐτῆς δάνεια κατ' αὐτοὺς δὲν πρέπει νὰ περιορισθῶσιν εἰς πεντακισχιλίας μόνον δραχμὰς τὸ πολὺ, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦ δανείου πρέπει ν' ἀφιεθῇ ἐλεύθερον. Ἐξαιρέσατε δὲ καὶ τοὺς πλοιάρχους τοὺς νοικοκυραίους, καὶ τοὺς πλοιάρχους τοὺς ἀξιοπίστους, οἵτινες ἢ οὐδεμίαν ἢ μικρὰν ἔχουσι τῆς ναυτικῆς τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τραπεζῆς χρεῖαν, τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ἔχον ἀπόλυτον χρημάτων ἀνάγκην, παραβαλλόμενον πρὸς τὰς μυριάδας τῶν ἀπογεγραμμένων, ἦτοι πρὸς τὰς μυριάδας τῶν δανειστῶν, δὲν εἶναι μέγξ. Ἄν δ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑπολοίπου ἐξαίρεθῶσι καὶ οἱ δίκαιοι πλοίαρχοι, οἵτινες θέλουσιν οὐχὶ ν' ἀρπάσωσι τὸ χρήμα τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, ἀλλὰ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐξ αὐτοῦ νομίμως, ὑπολείπονται ὀλίγοι· ἐντὸς δὲ τούτων τῶν ὀλίγων εὐρίσκονται οἱ θέλοντες καὶ νὰ δανειζώνται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς τὸ χρήμα τῶν πολλῶν, καὶ νὰ κυβερνῶσιν αὐτὸ κατ' ἰδίαν βούλησιν. Ἀμφιβάλλω ὅμως ἂν ἐκινῶνται ποτε ὁ δανειζόμενος τοῦ δανειζέσθαι τὸν τρόπον, καὶ ἂν ὑπέταξεν ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ τὸν δανειστὴν ὁ δανείου χρεῖαν ἔχων.

Πρῶτον δὲ καὶ κύριον ἡ ναυτικὴ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τράπεζα σκοπὸν ἔχει τὴν συμφέρουσαν καὶ κατάλληλον τοποθέτησιν τοῦ ναυτικοῦ χρήματος, ἡ δὲ ἠθικοποίησις τοῦ ναυτικοῦ ἄλλοις δέδοται, ἡ δὲ ἀνθρώποις τοῦ ναυτικοῦ ἀλλαγὴ καίται. «Κἄτι τι καὶ διὰ» σαφὲς γίνεται, (εἶπε πρὸς τοὺς ξενιζομένους Ἕλληνας ὁ «Λούκουλλος»), ἀλλ' ἡ τράπεζα κυρίως ἐτοιμάζεται διὰ «τὸν Λούκουλλον.» Τουτέστιν, ἡ ναυτικὴ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τράπεζα θέλει ὠφελήσῃ τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον, ἀλλ' ἡ ὠφέλεια τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου δὲν εἶναι τὸ κύριον αὐτῆς ἐπιχείρημα.

Τὰ χρήματα τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, κατὰ τὸν νόμον, κατατίθενται εἰς τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ. Ἦτοι,

κατὰ τὸν νόμον, δυνάμεθα νὰ καταθέσωμεν τὸ ναυτικὸν χρήμα καὶ εἰς ξένης τραπεζῆς· διότι ὁ νομοθετήσας τὰ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, βλέπων τὸν ἐν μέσῳ πολλῶν σκοπέλων πλοῦν τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς καὶ προβλέπων ἀφύκτους κινδύνους, προετίμησε τὸ μικρὸν καὶ ἀσφαλὲς ὄφελος ἀντὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἐπισφαλοῦς. Ἀλλ' ἐὰν, κατὰ τὸν νόμον, κατατεθῶσι τὰ χρήματα τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου εἰς τράπεζαν ξένην, οἱ ἔχοντες τὴν φιλοπατρίαν ἐπιτήδευμα θέλουσι διαρρήξαι τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ θέλουσιν ὀνομάσει προδότας τοὺς τὸ ταμεῖον αὐτὸ διοικοῦντας, καὶ τοὶ κατὰ τὸν νόμον πολιτευομένοις. Τούτου δ' ἕνεκα μέχρι τοῦδε δὲν καταθέσαμεν εἰς ξένην τράπεζαν χρήματα τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι φρόνιμον ἔργον ἡ ἀθρόα τοῦ χρήματος κατάθεσις εἰς ἓνα μόνον τόπον· ἐπειδὴ εἰς μὲν τὸ δημόσιον πολλὰ ἐδανείσαμεν, εἰς δὲ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ἀρχοῦντα καταθέσαμεν· ἐπειδὴ ἀπὸ ξένης τραπεζῆς, τόπον τῇ ὁργῇ δίδοντες, ἀπέχομεν, ὁ δὲ σιδηρόδρομος ἐφυγεν ἀπὸ τῶν χειρῶν μας, ἐπενοήθη ἡ σύστασις ναυτικῆς τραπεζῆς. Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα εἶναι τολμηρὸν, ἐπικίνδυνον, παράβολον, καὶ ἂν δὲν ἀσφαλίσθῃ διὰ τε τῆς χρηστότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν διοικούντων τὸ ταμεῖον τὸ ἀπομαχικὸν καὶ διὰ δικαστικῶν τύπων ἐξαίρετων, τὸ χρήμα τῆς χήρας, τοῦ ὀρφανοῦ, τοῦ γέροντος, τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ ἀναπήρου πάει κατὰ *Διαόλου*, οἱ δὲ ἐπιχειρήσαντες τὴν ναυτικὴν αὐτὴν τράπεζαν εἶναι ἄξιοι τοῦ αἰωνίου ἀναθέματος. Δὲν ἦτον ἄρ' αὖτε προτιμότερον νὰ δανείζῃ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον εἰς τὰς ναυτικὰς κοινότητας πρὸς κατασκευὴν ἔργων ναυτικῶν, οἷον προκυμαίων, καταγωγίων, λιμένων τεχνητῶν;

Κατὰ τῶν δικαστικῶν τύπων, δι' ὧν πρόκειται ν' ἀσφαλίσθῃ τὸ χρήμα τῆς συστηθησομένης ναυτικῆς τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τραπεζῆς, ἐξανέστη ὁ κύριος Ι. Σκαλτσούνης, ἐπαινῶν μετ' αὐτοῦ, δυσχυριζόμενος ὅμως ὅτι παραβιάζονται ὑπ' αὐτῶν τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων δανειστῶν. Διστύπως μάλιστα κατὰ παράκλησίν μου ἐν ἐγγράφῳ τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος. Μὴ γινώσκοντες δὲ οἱ διοικοῦντες τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον νὰ σταθμίσωσιν αὐτὰς προσηκόντως, ἠρώτησαν τὸν νομομαθὴ δικηγόρον τοῦ ταμείου, ὅστις ἰδοὺ τί ἀπεκρίθη

«Πρὸς τὸν κύριον πρόεδρον τῆς διοικητικῆς τοῦ «ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς.

Κύριε Πρόεδρε

«Περὶ τῆς ἀπὸ 14 ὁκτωβρίου 1869 ὑπομνήσεως τοῦ

Ἡ κίττις τῆς χάρας ἀπερίφθη διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.
Τὸ ἡμερολόγιον εἶναι πλαστὸν καὶ γεγραμμένον εἰς
χάρτην ἄσημον.

Κατὰ τὸ ἡμερολόγιον, ὁ πλοίαρχος Μιχαὴλ Ι. Παπᾶ
ἐπαθεν ἐν τῷ πλοίῳ τὴν 24 ἰανουαρίου 1866, τὴν δὲ
26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ πλοῖον ἐφθασεν εἰς παλαιὰ
Ψαρά. Τὸ ἡμερολόγιον αὐτὸ ἐπικυροῦται τὴν ἡμέραν
τοῦ κατάπλου, ἧτοι τὴν 26 ἰανουαρίου, ὑπὸ τοῦ Τούρ-
κου ὑγειονόμου Οὐσουμᾶν ἀγᾶ. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν
δίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἀντίγραφον τοῦ πλαστοῦ ἡμε-
ρολογίου τοῦ πλοίου ὁ Τούρκος ὑγειονόμος Οὐσουμᾶν
ἐφέντης. Ἡ ἐν τῷ ἡμερολόγιῳ τοῦ πλοίου ὑπογραφή
τοῦ πλοίαρχου εἶναι πλαστογραφημένη. Τὸ ἡμερολό-
γιον καὶ τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ διαφέρουσι.

Κατὰ τὸ ναυτολόγιον, τὸ πλοῖον κατέπλευσεν εἰς
τὰ Ψαρά τὴν 25 ἰανουαρίου 1866 καὶ διέμεινεν ἐκεῖ
μέχρι τῆς 31 τοῦ αὐτοῦ, ὑγειονόμος δὲ τῆς νήσου δὲν
ἦτον οὔτε ὁ Οὐσουμᾶν ἀγᾶς, οὔτε ὁ Οὐσουμᾶν ἐφέντης,
ἀλλ' ἄλλος Τούρκος, ὁ Ἀχμέτ ἐφέντης. Οὗτος δὲ ὁ
Ἀχμέτ ἐφέντης ἐσημείωσεν ἐπὶ τοῦ ναυτολογίου, ὅτι
ἠλλαξεν ὁ πλοίαρχος, ἀλλὰ περὶ παθήματος αὐτοῦ οὐ-
δεὶς λόγος. Κατὰ τὸ ναυτολόγιον ὡσαύτως, ὁ πλοίαρ-
χος ἀπελύθη τὴν 25 ἰανουαρίου 1866, ἧτοι πρὶν ἢ
καταπλεύσῃ εἰς τὰ Ψαρά. Κατὰ τι δὲ μαρτυρικὸν τοῦ
ὑγειονόμου Ψαρῶν, ἐκδοθὲν τὴν 20 ἢ 28 αὐγούστου
1868, ὁ πλοίαρχος, περὶ οὗ πρόκειται, κατέπλευσεν εἰς
Ψαρά τὴν 20 ἰανουαρίου 1866, ἧτο δὲ τότε ὑγειονόμος
τῆς νήσου ὄχι ὁ Οὐσουμᾶν ἀγᾶς, ὄχι ὁ Οὐσουμᾶν ἐφέν-
της, ὄχι ὁ Ἀχμέτ ἐφέντης, ἀλλ' ὁ Ἀπτουλᾶ ἐφέντης·
διότι ἐν αὐτῷ τῷ μαρτυρικῷ λαλεῖ ὁ Ἀπτουλᾶς αὐτὸς
λέγων· «Ἐρωτηθεὶς ὁ πάσχων (πλοίαρχος Μιχαὴς Ι. Πα-
πᾶ) κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις παρὰ τοῦ ἐνταυ-
θῆ δημοτικοῦ ἱατροῦ, κατ' αἰτησὶν ἡμετέραν, κτλ.»

Τουτέστιν, ἡ τρεῖς τουλάχιστον ἐνταυθῶ ἦσαν εἰς πα-
λαιὰ Ψαρά ὑγειονόμοι, ὁ Οὐσουμᾶν ἐφέντης ἢ Οὐσου-
μᾶν ἀγᾶς, ὁ Ἀχμέτ ἐφέντης, καὶ ὁ Ἀπτουλᾶ ἐφέντης,
ἢ ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν Τούρκων αὐτῶν υπογεγραμμένα
μαρτυρικά εἶναι ὑποβολιμαία, πλαστά, ψευδῆ.

Κατὰ τὸ ναυτικὸν φυλλάδιον τοῦ πλοίαρχου Μιχαὴ
Ι. Παπᾶ, ὑγειονόμος παλαιῶν Ψαρῶν τὴν 26 ἰανουα-
ρίου 1866 ἦτον ὁ Οὐσουμᾶν ἐφέντης· τὸ φυλλάδιον δὲ
αὐτὸ ἐπλαστογραφήθη, διότι ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ σημείω-
σὶς τις βεβαιωμένη δι' ἄλλης μελάνης, λέγουσα· «κτε-
νήθη ἀπὸ τὸ Διάκη τοῦ πηδαλίου εἰς τὴν κοιλίαν· ἀπε-
πιδάσθη ἐνταυθῆ πρὸς θεραπείαν του.»

Ἀλλὰ τὸ πάντων ἀναισχυντότερον ἐγγράφον εἶναι τὸ
μαρτυρικὸν τοῦ ἱατροῦ.

Τὸ μαρτυρικὸν αὐτὸ εἶναι γεγραμμένον ἰταλιστὶ καὶ
ἐλληνιστὶ, ἐξεδόθη δὲ τὴν 26 ἰανουαρίου 1866, ἧτοι
τὴν ἡμέραν τοῦ κατάπλου τοῦ πλοίου τοῦ πλοίαρχου
Μιχαὴ Ι. Παπᾶ εἰς Ψαρά. Ὁμιλεῖ δὲ ὁ ἱατρός περὶ τοῦ
πλοίαρχου αὐτοῦ ὡς περὶ νεκροῦ· μνημονεύει δὲ καὶ
τὸν θάνατον τοῦ πλοίαρχου, συμβάντα τὴν 12 ὀκτω-
βρίου 1867, ἧτοι συμβάντα εἴκοσι μῆνας μετὰ τὴν
ἐκδοσιν τοῦ μαρτυρικοῦ!

Ἰδοὺ ὁλόκληρον τὸ περίεργον αὐτὸ μαρτυρικόν.

Ψαρά, τὴν $\frac{26}{7}$ ἰανουαρίου 1866
φεβρουαρίου

«Ὁ υπογεγραμμένος ἱατρός καὶ χειρουργός, διακείμενος
εἰς Ψαρά, βεβαιῶ ἐν συνειδήσει, ὅτι φθάσαντος ἐν τούτῳ
τῷ λιμένι τοῦ βρικήου ὀνομαζομένου ἁγίου Νικόλαος,

ΠΟΤΕ (1) πλοίαρχου
«Μιχαὴλ Παπᾶ, ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν, μὲ πλήρωμα
«συγκείμενον ἀπὸ ἐπτὰ ἀνθρώπων, συμπεριλαμβανο-
μένου καὶ τοῦ πλοίαρχου, προερχομένου ἀπὸ τὴν Ἀλε-
«ξανδρείαν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπειδὴ ὁ προεξημένος
«πλοίαρχος, διαρκοῦντος τοῦ ταξιδίου τούτου, ἐκτυ-
«πήθη δεινῶς εἰς τὸ μέρος τῶν ὄρχων (2) ἔνεκα τοῦ
«χειραγωγοῦ (τῆς βάρης τοῦ τιμονίου) (3) τοῦ πηδα-
«λίου, ἧτις ῥῆξις (κάταγμα) (4) εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ
«ἐπροξένησε δυνατόν αἰμορραγίαν εἰς τὸν σπερματικὸν
«σωλήνα, ὥστε νὰ τὸν φέρῃ εἰς κίνδυνον ζωῆς· ἐξασθε-
«νήσας αὐτόν.

(1) Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἱατροῦ ἐξεδόθη τὴν 26 ἰανουαρίου
1866· ὁ πλοίαρχος, κατὰ τὸ αὐτὸ μαρτυρικόν, ἀπεδίωκε τὴν 12
ὀκτωβρίου 1867· καὶ ἐν τούτοις τὸ μαρτυρικόν αὐτὸ λαλεῖ ὡς
περὶ ἀνθρώπου ἤδη ἀποθανόντος.

(2) Κατὰ τὸ ἡμερολόγιον, κατὰ τὸ μαρτυρικόν τοῦ Τούρκου
ὑγειονόμου Ἀπτουλᾶ ἐφέντη, κατὰ τὸ μαρτυρικόν τῆς δημογε-
ροντίας Ψαρῶν, κατὰ τὸ ναυτικὸν φυλλάδιον τοῦ πλοίαρχου,
κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοίαρχου, ὁ παθὼν προσεβλήθη εἰς
τὴν κοιλίαν.

(3) Καὶ κατὰ τὸ ναυτικὸν τοῦ πλοίαρχου φυλλάδιον, ὁ πλοίαρχος
«Ἐκτυπήθη ἀπὸ τὸ δοκάκι· ἧτοι ἀπὸ τὴν βάραν τοῦ τιμονίου.»
Κατὰ τὸ ἡμερολόγιον ὅμως, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοίαρ-
χου, κατὰ τὸ μαρτυρικόν τῆς δημογεροντίας Ψαρῶν, κατὰ τὸ
μαρτυρικόν τοῦ Τούρκου ὑγειονόμου Ἀπτουλᾶ ἐφέντη, ὁ πλοίαρ-
χος «Ἐκτυπήθη ὑπὸ τῆς μάρας τοῦ παλάγκου τοῦ πηδαλίου.»
Ἀδύνατον δὲ εἶναι νὰ κτυπήθῃ τις εἰς τοὺς ὄρχους ὑπὸ τοῦ εἰα-
κος τοῦ πηδαλίου.

(4) Προσεβλή εἰς τοὺς ὄρχους ἢ εἰς τὴν κοιλίαν εἶναι κά-
ταγμα.

